

YAŞASIN KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ

9 Eylül'de devrimin 69. yılını kutlayan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti emperyalistlerin ve bölge gericiğinin tehditleriyle boğuşmak zorunda kalıyor. Dünyanın en vahşi diktatörlüğü emperyalist ABD'nin Birleşmiş Milletler'deki temsilcisi N. Haley, sosyalist Kore'yi alenen utanmazca yok etmekle tehdit etti!

Bu emperyalist haydutlara tekrar tekrar hatırlatmak gerek. Siz, 1950'de Kore'ye saldırdığınızda ağır bombardıman uçaklarınızla başkent Pyongyang'ı tamamen yok etmişiniz. Tek bir bina bile ayakta kalmamıştı hem de. Kore halkı üç yıl boyunca mağaralarda yaşadı ama asla boyun eğmedi. Sonuçta arkasına bakmadan kaçan siz oldunuz yine!

Tehditleriniz tiksindirici ama etkisiz! Siz emperyalist akbalar sürüsü, pervasızca dünyayı kana bular ve savaşlarla "rejimler yıkıp rejimler kurarken" sosyalist Kore'nin kendini savunma hakkını tüm dünya emekçilerinin desteklemeyeceğini mi düşünüyorsunuz! Dünya halkları sizin tüm yalanlarınıza rağmen Kore halkının yanında. Uluslararası devrimci proletarya sosyalist Kore'nin yanında.

Yalanlarınız ve tehditleriniz sökmeyecek! Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti asla diz çökmeyecek! Devrimin 69. yılında tüm gücümüzle, tüm sesimizle sosyalist Kore'nin yanındayız. Koreli yoldaşlarımıza ve dünya emekçi halklarına en büyük desteği bu topraklarda siz emperyalistleri ve onların uşaklarını alaşağı ederek vereceğiz. Tıpkı onlar gibi biz de sizi buralardan kovacak, emeğin şanlı kızıl bayrağını dalgalandıracacağız!

MÜÇADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

20 Eylül - 4 Ekim 2017 / S 033 / 1 TL

BU KAVGA FAŞİZME KARŞI!

SÖZÜMÜZÜ SAKINMADIK, GÜCÜMÜZÜ DE SAKINMAYACAĞIZ!

Çürüme korkunç, çürüme tarifsiz! Öylesine batağa gömülmüşler ki, toplumun tüm tortusunu, tüm cürüflarını mknatsız gibi çekiyorlar kendilerine. İpten kazıktan kurtulmuş tüm aşağılık sürüsünün omuzları üzerinden yılışık gülüşleriyle karşımızdalar! Aynı fotoğraf karesindeler, aynı çukurun içindeler! Dün Hrant'ın katilleriyle poz verenler polisler/askerlerdi. Bugün bakanlar, parti yöneticileri arz-ı endam ediyor! Bir cenazeye saldırmayı ulvi vatan görevi ilan eden korkak katil sürüleri "seçkin siyasilere" aynı fotoğraf karesinde!

Sokak serserilerine, uyuşturucu bağımlılarına, suç şebekelerine, kadın düşmanlarına, tecavüzcülere, katillere bel bağlıyorlar. Bu höykürmeler, bu bağırıp çağırılmalar... Sinmemizi, susmamızı istiyorlar. Ağzları salya köpük içinde! Öylesine bir acz ki bu... Ölülerimize saldırıyorlar. 7 gün boyunca ölüsü sokak ortasında bekletilen Taybet anamıza, evlerde derin dondurucularda bekletilen yavrularımızın ölü bedenine, mahzenlerde/bodrumlarda yakarak katlettikleri yoldaşlarımıza, dağda özgürlük uğruna vuruşan Ekin Wanlarımıza... Şimdi de 80'ine merdiven dayamış Hatun anamızın cenazesine... Devlet-i ali, budur aslında hali pür meali!

Bakmayın siz öyle efelenmelerine, milleti hizaya sokma gayretine... Bakmayın astığı astık, kestiği kestik nutuklarına... Dünyayı

iki dudakları arasına hapsedtikleri yanılısamasına aldanmayın. Sesleri yüksek çıkıyorsa, avaz avazsa bağırış çağırışları, yanıltmasın sakın sizi. Ne haklılıktan geliyor bu afra tavra, ne güçlülükten, ne cesarettten. Korkuyorlar! İliklerine kadar korkuyorlar! Korkmadıkları bir an bile yok. Kafalarını rahat bir şekilde yastığa koydukları uykular haram onlara!

"Şafaktan korkuyorlar, /Görmekten, /Duymaktan, /Dokunmaktan korkuyorlar /Yağmurda çırılçıplak yıkanır gibi ağlamaktan /Sımsıkı bir ayvayı dişler gibi gülmekten korkuyorlar /Sevmekten korkuyorlar, bizim Ferhat gibi sevmekten /..... /Tohumdan ve topraktan korkuyorlar /Akan sudan ve hatırlamaktan korkuyorlar /Ne iskonto, ne komisyon, ne veda isteyen bir dost eli /Sıcak bir kuş gibi, gelip konmamış ki avuçlarının içine /Ümitten korkuyorlar...."

Korkuyorlar. Umutsuzlar, yarınsızlar. Ve emin olun, tabansızlar! İlk ayağa kalkışımızda, bu alçaklıkların hesabını sormak için adım attığımızda nasıl kaçacak delik arayacaklarını hep birlikte göreceğiz! Cesaretle, cüretle yürüyeceğiz üstlerine. Bir kez daha haykırıyoruz: Bu kavga faşizme karşı hürriyet kavgasıdır! Çakalların ulumasına pabuç bırakmayacağız. Sözümüzü sakınmadık hiçbir zaman, gücümüzü de sakınmayacağız!

Devrim >>Editör...

**G.KÜRDİSTAN
HALKININ YANINDA
OLMA ZAMANI**

Barzani ve ekibinin G.Kürdistan'da 25 Eylül'de bağımsız devlet için referandum yapma kararı, Irak, Türkiye ve İran'ın tehditleri üzerine farklı boyutlar kazanmaya başladı. Üç ilhakçı devlet, işi Kürt ulusunu savaşla tehdit etmeye kadar vardırırlar.

Dinci faşist iktidarın başı, "hele MGK toplantısını bekleyin o zaman görürsünüz" mealinde sözlerle Kürt ulusuna sopa salladı; arkasından onun başbakanı BinAli, "referandum kararı ulusal güvenliğimizle ilgili" dedi ve "her aracı devreye sokarız" diye tehdit etti.

3

50 Yıllık İç Savaş

C.Dağlı

2

Sıçramalı Çöküş Süreci
Derinleşerek Sürüyor

Özgür Güven

4

Kürt Halk Hareketinde
Yeni Dönem ve Görevler-2

Umut Çakır

5

Davetleri Kabulümüzdür

Ali Varol Günel

8

50 YILLIK İÇ SAVAŞ

BAŞYAZI

C. Dağlı

Sınıf mücadelesi bu topraklarda, 50 yıl boyunca ya iç savaş ya da iç savaşa yakın bir çizgide gelişti. Oportünist hareketler bu gerçeği, sürekli gözardı ettiler. En ileri ve en keskin çizgileriyle verilmesi gereken, yüzyılın bu en uzun ve en sert iç savaşlarından biri, olan 50 yıllık iç savaş, oportünist bakışta en ılımlı ve en geri çizgide göründü. Dolayısıyla, oportünist bakış, temel alınarak yapılan çözümler, taktik ve sloganlar, sınıf kavgasının gerçek düzeyini hiçbir zaman yansıtmamıştır.

Oysa 50 yıl boyunca, her şey gözlerimizin önünde gerçekleşti. Hepimizin günlük yaşamı, şu ya da bu düzeyde iç savaşın etkisinde kaldı. Herkes şu ya da bu derecede ve biçimde sert geçen iç savaşın sonuçlarıyla karşılaştı. Geniş halk kitlelerinin durumunu derinden etkileyen bir olgu; tartışma götürmez ve kanıt gerektirmeyen nesnel bir gerçek nasıl oldu da oportünist, reformist bakışın dışında kaldı? Aslında on yılların deneyimi buna yanıt veriyor. Küçük burjuva siyasatler, her şeye rağmen, tüm bu yıllar boyunca burjuvaziyi uzlaşma sınırları içine kalmakta ısrar etti. Bu yüzden en su götürmez gerçeklere bile gözlerini kapadılar. Onların bu durumu, devrimin güçlü olduğu dönemlerde neden daha ileri gitmek istemediklerini yeterince açıklıyor. Her sınıf bilinçli işçi, her dürüst devrimci bunu bilmelidir.

Emekle sermaye arasındaki mücadele gelişiminin belli bir yerinde zorunlu olarak iç savaş biçimini alır. Bugüne dek süren dünya proletaryasının mücadele tarihi, iç savaşın örtüsü ya da açık biçimler alabileceğini ortaya koymuştur. Bu durum yalnızca geçmişe ait değildir; güncel sınıf savaşımında da görülüyor, sınıf savaşımının geleceğinde de kendini gösterecektir. Burjuvazinin sınıf egemenliği, sınıf savaşını en yüksek biçimine kadar götürülerek devrilebilir. Burası, uzlaşma zeminlerinde kalmak isteyenlerin, oportünist ve reformist ufkun ötesidir; emekçi halk kitlelerinin uzun savaşı, zafere dönüştürdüğü yerdir.

Türkiye ve Kürdistan'da sınıf savaşı; ezilen ve sömürülenlerin, yöneten ve egemen sınıfa karşı mücadelesi, yarım yüzyıldır çok keskin ve sert geçiyor. Bu topraklardaki sınıf mücadelesi örtülü iç savaş olarak değil, açık iç savaş olarak, açık devrimci kavga biçiminde gelişiyor. Bu denli bariz, bu denli elle tutulan bir olgu ancak oportünist bakışta görülemez.

Küçük burjuva hareketleri oportünist, reformist bakışlarıyla, kendi gerilikleriyle baş başa bırakalım ve 50 yıllık iç savaşın çıkardığımız bazı sonuçları sıralayalım:

1-Türkiye ve Kürdistan emekçilerinin uzun iç savaştan geçmelerinin en önemli sonuçlarından biri, egemen ve yönetenleri çok iyi tanıdıklarıdır. Düşmanlarını 50 yıllık savaş içinde tanıdılar; yaşayarak öğrendiler. Telceli sermaye ve faşist devlet, gerici şiddet ve saldırıların her çeşidine başvurdu, her tür hileye, tehdit macaya, demagojiye, yalana, ilerici ve komünistlere karşı akla gelebilecek tüm karalama kampanyalarına başvurdu. Düşmanlarını çok iyi tanıdıklarını büyük önemi şuradan ileri geliyor ki; ilk olarak, onlar tarafından, artık aldatılmayacak bir tecrübe edindiler; ikinci olarak da bu tecrübeye dayanarak düşmanlarını yenebilirler.

2-Emekçi halkların 50 yıl boyunca savaştığı sömürücü sınıf, büyük bir ekonomik ve politik güce sahiptir. Askeri ve teknik olarak, çok iyi donanmış modern bir güce dayanıyor. Uluslararası sermayenin ekonomik, politik ve askeri desteği var. Burjuvazi tüm bu güç ve desteğe rağmen hiçbir sonuç elde edemedi, sonuç olarak başarısızlığa uğradı.

Ezilen ve sömürülenlerin devrim cephesi ise, tam 50 yıl boyunca böylesine büyük bir güç ile savaşmış olmanın getirdiği ileri bir yetkinliğe ulaştı. Devrimci mücadele ve örgütlenmede artık daha ileri bir noktada. Sonuçta, güçlüğe ve birleşik uluslararası karşı-devrim gücü olarak hareket eden bir düşmanla yıllarca savaşmak, emekçi halkların devrim cephesini güçlendirmiştir.

3-Devrimci kitlelerin, bu kadar uzun bir dönem boyunca, kapitalist sınıf ve onun devletiyle kavgaya tutuşmuş olması, sınıf savaşını itiş vermiş, dolayısıyla da tarihi hızlandırmıştır. Proletaryanın kurtuluşunu hedefleyenler, sınıf savaşını, bu savaşın üst biçimine varmasını ve sonuçlarını bu bakış altında değerlendirirler.

Tarihin itici gücü, yürürlükte ki ekonomik ve toplumsal düzenin iç çelişkileri ve bu temelde gelişen sınıf mücadelesidir. Türkiye ve Kürdistan proletaryasının, tarihi hızlandırıcı eylemleri, kendi kurtuluşlarını da çabuklaştırır.

Bu durum, bölge ve dünya devrimine etkileri açısından da kavranmalıdır. 4-Yıllardır süren bu büyük kavganın ilk sonuçları ne olursa olsun, devrimci kavgayı 50 yıl boyunca yürütmek, devrim tarihi açısından, başlı başına bir değerdir. 50 yıllık devrimci kavgaya etkisini uzun yıllar gelecek üzerinde devam ettirir.

Ezilen ve sömürülenler en ileri mücadele, örgütlenme, kültür ve sanat değerlerini ve etkileyici savaşım örneklerini, burjuvaziyi açık kavgaya sürecinde, devrimci ayaklanma sırasında yaratmışlardır. Devrim, yaratılan değerlerle başarıya ulaşır.

5-Yeni bir gelecek, devrimci kitle kahramanlığına, devrimci araç ve yöntemlere dayanarak geçilir. 50 yıllık mücadelenin öyküsü, savaşımın devrimci tarafa yürütülmesinin öyküsüdür. Yeni yarınları devrimci bir dönemden geçilerek varılır. Yarım yüzyıllık devrimci kavgaya, bu dönemin, bugünden başlamasıdır. 50 yılda, bu yönde büyük mesafe alındı.

6-Yeni bir topluma geçişin, devrimci dönemin politik biçimi, komünal tipte örgütlenmelerdir. Sosyalizme geçişin zengin pratiği, bunun çeşitli biçimlerini ortaya çıkardı. İşçi komite ve konseyleri devrimci emekçi komiteleri, bugünden şekillenen biçimlerdir.

Bu topraklarda ve başka yerlerde, sınıf savaşımının toplumsal pratiği göstermiş ve öğretmiştir ki, buraya kesinlikle parlamenter yolla varılmaz. Burjuva parlamentosu, zengin sınıfların toplumu denetim altına alma alanıdır. Asıl güç, siyasi iktidarı elinde tutan sermayenin elindedir. Son düzenlemelerle, parlamentonun biçimsel etkisi ve yetkisi iyice zayıflatıldı. Tarihsel olarak önemini yitiren parlamento, geniş halk kitleleri açısından da bütün önemini yitirmiştir. Yalnızca parlamenter salaklar bunu görmek istemezler. Burjuva parlamento yozlaşmış bir kurumdur. Parlamentonun kendisi yozlaşmakla kalmadı, toplumu da yozlaştırdı.

Türkiye ve Kürdistan'da emekçi halkların devrimci mücadelesi, esas olarak, sokaklarda, fabrikalarda, kırsal alanlarda vb. kısaca parlamento dışı alanda gelişti. Parlamenter yol, ılımlı ve barışçı geçiş yolu iflas etti, çöktü. Devrimci mücadele yolu ise bütün devrimcileştirici etkisi ile daha da öne çıkmıştır.

7-Gezi ve 6-8 Ekim bu süreçte ortaya çıktı. Haziran ve Ekim'i yaratımlar, başkalarını da yaratırlar. Bunlar, halk yaratıcılığının, kendi tarihini kendisi yapmanın daha başka örneklerini de göreceğiz.

Emekçi halk yığınları bugün daha eğitilmiş. Tüm bu zaman içinde görülen isyan ve ayaklanmalar-başarılar ya da başarısız olanlar-kitleler için devrim eğitimi oldu. Proletaryanın tam kurtuluşu amacı olanlar, uzun iç savaşın kitleleri bu yönde eğittiğini kabul ederler.

Ezilen ve sömürülenler bugüne kadar yaratılan mücadelenin, en ileri örneklerinden daha ileri olanını yaratacak bir konumdadır.

8-Hem nesnel süreç, hem özel gelişmeler, bu toprakları uzun zamandır devrim top- rağı durumuna getirdi. Bir devrimin olması için ortaya çıkması gereken devrimci durum, ileri bir olgunluk düzeyinde.

Devrimin burjuva egemenliğe karşı gelen her eylemde gelişimi nedeniyledir ki, reformist siyasatler, kendilerinin tüm çabalarına ve burjuvazinin tüm desteğine rağmen istedikleri sonucu alamadılar. Bundan sonra da istedikleri gibi at koşuracakları bir ortam bulamayacaklar, çünkü en sert, en çalkantılı, en kapışmalı dönem önümüzde.

9-Daha büyük mücadele, daha büyük eylemler, eylemlerin daha yüksek biçimleri önümüzde; çünkü, emekçiler, tüm ezilenler, süren mücadeleyi ancak, daha etkin ve daha büyük mücadeleleri devreye sokarak kazanabilirler. Bu durum, bir çok iç savaşta gözlemlenmiştir. 1861-1864 Amerikan iç savaşında, Kuzey güçleri, siyahları savaşın saflarına kattıkları ve devrimci yöntemlere geçtikleri için sonuç aldılar. 1918'de Sovyetler Birliği'nde Sovyet halkları, işçi sınıfının ve komünist parti önderliğinde sosyalizme karşı gerici bir isyana kalkışan, emperyalizm desteğindeki gerici güçleri, etkin devrimci savaş yöntemleriyle ve büyük bir devrimci kararlılık göstererek yendiler.

Devrimin zaferini önlemek için, burjuvazi son 50 yılda olduğu gibi, bundan sonra da faşist terörün, gerici şiddetin her türüne başvuracaktır. Fakat, onlar her ne yaparlarsa yapsınlar, son sözü, işçi sınıfı söyleyecektir.

"Tek Tip Elbiseye İzin Vermeyeceğiz!"

Tutsaklarla Dayanışma İni- siyatifi, iktidarın son dönemde gündeme getirdiği hapishane- nede tutsakların tek tip kıyafet giymesi yönün- deki girişimine karşı, 25 Ağustos günü Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi önünde basın açıklaması yaptı.

Hapishane önündeki alanda tutsak yakınları ve İni- siyatif üyeleri bir araya gelirken, bir kadın ve bir erkek de tem- silî olarak cezaevlerinde giydirileceği söylenen tek tip kıyafet ve başlarındaki "hücre" ile eylemde idi.

"Tek Tip Kıyafet Giymeyeceğiz", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Asla Teslim Olmayacağız", "Tercit İşkencedir", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Tek Tip Dayatmasına İzin Vermeyeceğiz", "Devrimci Tutsaklar Onu- rumuzdur" sloganları atılan eylemde zindanlardaki hak ih- lallerini protesto eden dövüzel taşındı.

"Tek Tip Elbise Dayatmasına İzin Vermeyeceğiz" pan- kartı açılan eylemde Mücadele Birliği'nin de aralarında bu- lunduğu devrimci örgütler ve siyasi parti temsilcileri katıldı.

Basın açıklamasını Tutsaklarla Dayanışma İni- siyatifi sözcüsü Ziya Karagül okudu. İktidarın hapishaneler üzerinde 80'leri aratmayan bir politika ile politik tutsakların iradelerine yönelik baskı ve kimliksizleştirme politikalarını devreye koyduğunu söyleyen Karagül, bu uygulamalara yayın ve kitap yasakları, psikolojik ve fiziki saldırılar, dışarı ile ba- ğlantıların kesilerek yalnızlaştırma gibi bir dizi insanlık dışı uygulamalara, "Tek Tip Elbise" terörünü eklemek istediğini söyledi.

"Bizler tut- sak aileleri, ar- k a d a ş l a r ı, yoldaşları ola- rak, tek tip el- b i s e hukuksuzluğuna izin vermeyece- ğiz. Politik tut- saklar 12 Eylül

faşizminin uygulamak istediği bu hukuksuzluğa o zaman di- rendi, şimdi de direnecek ve bu tek tip elbiseleri yırtıp ata- caktırdır. Politik tutsaklar yalnız değildir. Çocuklarımızın, arkadaşlarımızın, yoldaşlarımızın dışarıdaki sesi soluğuyuz ve biliyoruz ki, tek tip elbise yalnızca tutsaklara değil bütün topluma giydirilmek isteniyor. Buna izin vermeyeceğiz" diyen Karagül, devletin politik tutsaklara yönelik saldırılarına karşı kamuoyuna duyarlı olma ve tutsaklarla dayanışmada bu- lunma çağrısı yaptı.

HDP Milletvekili Garo Paylan da, iktidarın 15 Tem- muz'dan sonra zulmünü arttırdığını belirterek, "Belki darbe- cilere tek tip elbiseleri giydirebilirsiniz, ancak bizim yoldaşlarımız 12 Eylül'de olduğu gibi tek tip elbiseleri yırtıp atarlar" dedi.

Türkiye'nin adeta açık bir hapishaneyeye dönüştüğünü be- lirten Paylan, "Bizim yoldaşlarımız özgürlük mücadelesi yü- rüttükleri için tutsak alındılar; onlar kapalı hapishanelerde bizler de açık hapishanedeyiz. İktidar ne kadar zulmünü bü- yütürse büyütsün sonunda insanlık onuru işkenceyi yene- cektir" dedi.

Basın açıklamasının ardından bir süre oturma eylemi yapıldı. Sanatçı Pınar Aydınlar'la beraber "Özgürlük Mah- kumları" parçası söylenerek, eylem sloganlarla sona erdi- rildi.

Devrimci Tutsaklar Yalnız Değildir

Türkiye ve Kürdistan zindanlarında dev- rimci tutsaklara yönelik uygulanan baskı ve iş- kencelere karşı Mücadele Birliği Platformu'nun da içinde bulunduğu Devrimci Tutsaklarla Dayanışma Platformu, İsviçre'nin Basel şehrinde 13 Eylül günü Clarplatz'da bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Saat 18.00'da Almanca sloganlarla başlayan açıklama, yine Almanca okunan basın açıklamasından sonra sloganlarla sonlandırıldı.

Okunan basın açıklamasında, "Tutsaklara yönelik tek tip elbise saldırısına hayır" denildi.

Türkiye'de faşist devletin zindanlarda, hapishanelerde başta devrimciler olmak üzere gazetecilere, aydınlara, milletvekilere tüm demokrat ilerici tutsaklara karşı tek tip elbise saldırısı başlattığı söylenen açıklamada, yıllardır sistematik baskı ve işkencenin yanı sıra gazete, kitap ve mektup vermemek, görüş yasağı getirmek gibi temel hakların gasp edilmesi, hasta tut- sakların tedavi edilmemesi gibi uygulamaların da sürdüğü hatırlatıldı.

Bu saldırının tesadüf olmadığını, toplumsal muhalefeti ezmenin bir yolunun politik tutsaklara saldırmanın temel devlet politikası olduğu söylenirken, amacın işçi ve emekçileri teslim almak olduğu vurgulandı.

Sokakları kontrol altına alamamayan verdiği kudurganlıkla devlet ve AKP hükümetinin egemenliklerini korumak ve ayakta tutmak amacıyla bütün gücüyle saldırıya geçmiş durumda. Ancak ne Kürt halkına, ne de Alevilere, Türkiye işçi ve emekçilerine, devrimci güçlere ve ilerici toplumsal güçlere boyun eğdiremedi, onları teslim alamadı.

Geçmişte de 12 Eylül ya da 19 Aralık Zindan katliamlarında yaşandığı gibi, devrimci tutsaklar, zindan tarihleri bo- yunca, faşist devletin her türlü saldırısına karşı canları pahasına savaştılar, kimliklerini ve onurlarını korudular.

Devrimci Tutsaklarla Dayanışma Platformu adına okunan açıklama, "Zindanlarda tutsak olan başta devrimciler olmak üzere, demokratlar, muhalif gazeteciler, milletvekilleri, Aleviler, Kürtler, işçi ve emekçiden yana olan sendikacılar yalnız de- ğildir. Tutsaklara yönelik tek tip elbise saldırısı da olmak üzere her türlü baskı ve hak gasplarına karşı, devrimci tutsaklar özgür oluncaya kadar dayanışmayı yükseltelim" denilerek sona erdi.

Editör

G.KÜRDİSTAN HALKININ YANINDA OLMA ZAMANI

Baş tarafı 1. sayfada

Oysa düne kadar, dinci faşist iktidarlar Barzani'nin arasına su sızdırmıyordu. Dinci faşist iktidarın başının sözleriyle "her zor durumlarında yardım etmişler"di. Şimdi, Kürt ulusuna karşı açılacak savaştan sözediliyor.

ABD'nin etkilerinin dibinden ayrılmayan İbadi, Irak Başbakanı, daha açık ve sert konuştu: "Savaşa hazırız" dedi. Diğer ilhakçı devlet, İran ise, üstü örtülü şekilde bağımsız devlet girişiminin İsrail ve ABD'ye yarayacağını ileri sürerek Türkiye ve Irak'la birlikte hareket edeceğini ima etti.

İsrail ise, Barzani ve ekibinin "bağımsızlık referandumu"nu hararetle destekledi. ABD, uzun sayılabilecek bir kararsızlık döneminden sonra, referandumun ertelenmesini istedi. Karşı değildi ama zamansız buluyordu. Belli ki, Ortadoğu'daki dengeler ABD'yi frenlemişti.

Referandum kararı ise, Kürt ulusunun değil, Barzani ve ekibinin kararı olarak şekillendi. Celal Talabani'nin KYB'si bile bu karara sonradan ikna oldu. Güney Kürdistan'da Kürt ulusunun iradesini temsil eden Parlamento, Barzani ve partisi KDP'nin zoru nedeniyle iki yıldan fazla bir zamandır kapalıydı. İki yıl sonra toplantı için açılan parlamento, yarıya yakın bir sayı tarafından boykot

edildi ve referandum kararı Barzani ve Talabani'nin partilerinin oylarıyla onaylandı.

Referandum kararının bu biçimde şekillenmesi, İsrail'in açık desteği ile ABD ve diğer emperyalist devletlerin gizli desteğinin durumu karmaşık hale getirdiği açık.

Bu durumda, her ülkenin komünistleri ve işçi sınıfları nasıl bir yol izlemeliler? İsrail ve emperyalistlerin açık/gizli desteğini ileri sürerek Kürt ulusunun ilhakçı devletler tarafından savaşa tehdit edilmesine hayırhah bir tavırla mı yaklaşmalılar bu şekilde tehdit edilmesine ne olursa olsun ve bütün güçleriyle karşı çıkıp ezilen ulusun yanında mı yer almalılar?

Hemen söyleyelim: Özellikle ezen ulusların proletaryası ve komünist güçleri, "kendi" devletlerinin ezilen bir ulusu böyle bir tehdidini ne olursa olsun kabul edemezler ve bu tehdidin gerçeğe dönüşmesi durumunda ezilen ulusun yanında, onunla omuz omuza "kendi" burjuva sınıflarına, "kendi" ordularına karşı savaşırlar.

Söz konusu somut durumda, Kürt burjuva sınıfı olarak Barzani ve ekibinin bu süreçte yol açmış olması ezen ulusların proletaryasının ve komünist güçlerinin tutumunu, politikalarını değiştirmez, de-

ğıştirmemeli.

Birincisi, başka bir ulusu ezen bir ulusun özgür olamaz. Ezen ülkelerin proletaryası, sermaye sınıfının köleliğinden kurtulmak istiyorsa, "kendi" burjuvazisinin ezdiği, baskı ve kölelik altında tuttuğu ezilen ulusun tam ayrılma hakkı dahil, kendi kaderini tayin hakkını savunmalıdır.

İkincisi, ezen, egemen ulusun burjuvazisi, kendi ülkesinde egemenliğini sürdürmek için işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıfları baskı ve sömürü altında tutmak için gereksindiği maddi ve moral gücün bir kısmını başka bir ulusu kölelik altında tutarak bulur. Başka bir ifadeyle, Türk, Arap ve Acem burjuvazisi, Kürdistan'ın ilhakından, Kürt ulusunu kölelik altında tutmaktan hem maddi hem de moral bir güç almaktalar.

Üçüncüsü, ilk iki şıkkın devamı olarak, dört parçaya bölünmüş Kürdistan'ın tek bir parçasındaki Kürt ulusunun dahi kendi kaderini tayin hakkını elde edip özgürlüğüne kavuşması bütün parçalardaki burjuva egemenlikleri sarsacak, halkların kurtuluş mücadelesine esin olacak, devrimci süreci derinleştirecektir.

"Proletarya, eşitliği ve ulusal devlet kurma hakkı eşitliğini tanıırken, bütün ulusların proletaryalarının birliğine pek büyük değer verir ve her ulu-

sal istemi, her ulusun ayrılma hakkını işçilerin sınıf savaşımı açısından değerlendirir."

Bütün ulusların proletaryalarının birliğinin harcı gerçek enternasyonal dayanışmaya bağlı güvendir. Bu güvenin en başta gelen koşulu, ezen ulusların proletaryasının "kendi" burjuva sınıfına karşı ezilen ulusun yanında koşulsuz yer alması; kendi kaderini tayin hakkını, ayrılıp kendi devletini kurma dahil, tanımaktır.

İran, Türkiye ve Irak burjuva sınıflarının bu somut durumda birlikte hareket etmelerini sağlayan ortak nokta Kürt ulusunun özgürlük yolunda atacağı muhtemel adımın kendi egemenlikleri açısından yarattığı tehliktir. Bu tehlike karşısında duydukları ortak korku, örneğin Suriye'de kanlı bıçaklı olan Türkiye ve İran'ı bir araya getirebilmektedir.

İlhakçı devletlerin burjuva sınıflarının bu "kardeşleşmesine" ezilen ulusların proletaryası ve komünist güçleri gerçek bir enternasyonalist tutumla yanıt verebilirler. Bu enternasyonalist tutumun somut ifadesi, savaş tehlikesi, savaş tehdidi karşısında "kendi" burjuva sınıfının karşısında, Kürt ulusunun yanında yer almaktır.

Gün, Kürt ulusunun yanında olduğumuzu pratik biçimde gösterme günüdür.

Kendi Kaderini Tayin Edebilmek

Rojava'da bulunan Leninist savaşçılar, son dönemlerde Güney Kürdistan ve Katalonya'nın "ayrılma hakkı" için yapmak istedikleri referandumlar üzerine yapılan tartışmalara, sosyal medyadan kısa bir açıklama ile cevap verdiler.

Açıklamada,

"Komünistler her ulusun, ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere, Kendi Kaderini Tayin Hakkını koşulsuz olarak savunurlar. Nokta... Komünistler için 'Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı' Leninist ilkesi ve bu ilkeye yaklaşım nitelik seviyesi değil bir öz sorundur. Turnusol kağıdıdır.

Yani 'Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı' ilkesini pratiğinde kararlılıkla savunmayan bir yapıdan komünist diye bahsedilemez" denildi.

Gökhan Taşyakan Törenle Uğurlandı

Birleşik Özgürlük Güçleri Şehit Bedreddin Akdeniz Taburu'nda Gökhan Taşyakan (Ulaş Adalı) için 17 Eylül günü askeri tören gerçekleştirildi. Törene TKP/ML TİKKO, MLKP, TKEP/L, MLSBP, IRPGF ve YPG güçleri katıldı.

BÖG adına yapılan konuşmada "yoldaşlar yüreklerini birbirine açmalı ve sadece işçi sınıfı ve ezilenlerin devrimci mücadele birliğinin gücüne güvenmelidir" denilirken, Devrimci Komünarlar Partisi adına yapılan konuşmada da "Kürdistan ve Türkiye'nin dört bir yanında faşizme karşı savaşan ve her türlü gericiliğe karşı dövüşen birleşik devrim hareketini daha da güçlendirerek yoldaşımızın ideallerini zaferle taçlandıracağız" denildi.

TKEP/L adına da bir konuşma yapılarak "And olsun ki kazanacağız" denilerek söz verildi.

Kürt İşçilere Faşist Saldırıları: Bir Kadın Öldü

Kürt halkına yönelik faşist saldırılar devam ediyor. Kürdistan'dan Türkiye'nin pek çok şehrinde çalışmaya gelen işçiler, her yerde saldırıya uğramaya devam ediyor.

Mevsimlik işçilerden yıllardır çalıştıkları işyerlerine kadar her yerde yoksul Kürt halkı saldırılarla, linçlerle, katliamlarla yüzyüze kalıyor. Yükseltmek istenen faşist dalga ile işçi ve emekçileri birbirlerine düşman edip yok etmeye çalışıyorlar.

Anadolu'nun dört bir tarafına geçimini sağlamak için göç eden Kürt işçiler en ağır koşullarda en düşük ücretlerle çalıştırılırken, diğer taraftan da her an hayatlarını tehlikeye atan saldırılarla karşılaşılıyor. Kürdistan'ın dört bir yanında evleri başlarına yıkılan Kürt halkına diğer şehirlerde de yaşam hakkı tanınmıyor.

Bugün de Samsun Terme'de mevsimlik tarım işçisi olarak Vi-ranşehir'den gelen Kürt işçilerinin kaldığı çadırda saldırı düzenlendi.

Kaldıkları çadırda faşistler tarafından silahlarla ateş açılan Perihan Akın isimli kadın öldü, Nurcan P. ise yaralandı. Saldırının öncesinde diğer işçilerin Kürtlere karşı nefret söyleminde bulunduğu, ardından bu saldırının yaşandığı söyleniliyor.

"Faşizmin Panzehiri Cesarettir"

Bilirmeli ki her şeye hazır bir halk var burada...

Amed/İstasyon Meydanında; "Faşizmin panzehiri cesarettir. Cesareti bulaştıralım, umudu büyütelim" sloganıyla, "Vicdan, Adalet ve Demokrasi" mitingi düzenlendi. 17 Eylül günü saat 15.00'da başlayan mitinge gelenler, dört kez polis kontrolünden geçmek zorunda kaldı; kimlik, elle arama, detektörle arama ve en sonu da çakmakların toplandığı arama...

HDP Eş Genel Başkanı Serpil Kemalbay, HDP Parti Sözcüsü Osman Baydemir, DTK eş başkanları Leyla Güven ve Ahmet Türk, HDP eş genel başkan yardımcısı Nadir Yıldırım'ın katılımcı olarak bulunduğu mitingde binlerle bir araya gelindi. Şu an tutuklu bulunan HDP Eş Başkan Yardımcısı Aysel Tuğluk'un annesi, Hatun Tuğluk'un, mezarına yapılan saldırının, faşizmin geldiği noktayı çok açık gösterdiği yapılan tüm konuşmalarda dile getirildi. Ayrıca tutuklu bulunan Sebhat Tuncel ve Figen Yüksekdağ'ın miting için zindandan gönderdikleri mesajlar okundu. Yapılan konuşmalarda kamuda yapılan ihraçlara ve sürgünlere değinilirken, aralarda da sanatçılar; Ayşe Şavaklı, Azad Bedran ve Çarnewa Serhat sahne aldı.

Miting için yeterince çağrının olmaması katılımı etkiledi diyebiliriz. Bu bir gerçekliktir. Fakat bir gerçek daha var; bu tür çağrılara cevapsızlık da sürmektedir. Korku değil, vazgeçmek değil... etkisiz olduğunun bedeller ödenerek öğrenilmesidir bu sonucu doğuran. Yoruldu halk bu olan biten şeylerden. Hep dillendirilen bahanenin yorgunluğu değil ama... Sonuca götürmeyen eylem biçimlerinin tekrarıdır bu yorgunluk.

Bilirmeli ki her şeye hazır bir halk var burada. Her şeye rağmen ve her şeye hazırdır. Bu böyledir.

SIÇRAMALI ÇÖKÜŞ SÜRECİ DERİNLEŞEREK SÜRÜYOR

ÖZGÜR GÜVEN

Kapitalist toplumsal sistemin kendi iç yapısından kaynaklanıp gelişen çöküş dinamiklerinin bu sistemi çöküş sürecine soktuğunu uzun zamandan beri yazdık ve çeşitli zamanlarda kaynaklarıyla ortaya koyduk. Kapitalizmin yerini bu çöküş sürecinin sonunda daha üst bir toplumsal biçime bırakması da kaçınılmaz bir zorunluluk. Bu değişimin maddi koşulları nesnel tarih tarafından oluşturuldu. Bütün bu süreç, gelişmeler ve yaşanan olayların kendisi, daha üst bir toplumsal sistem olan komünizme geçiş konusunda insanları ikna etmeye başladı. Özellikle emekçi sınıflarda bir eğilim olarak başlayan bu durum, giderek kitlelerin yönelimi durumuna geliyor.

Şurası açık, dünya pazarını ele geçirmek ve egemenliğini kurmak için her şeyi yapan tekelci sermaye, kendi varlığını tehdit eden, risk oluşturan her gelişme karşısında bunu ortadan kaldırmak için her şeyi yapar. Tehdit söz konusu olmuşken bunun da altını çizelim: İster emperyalist ülkelerde, ister bağımlı ülkelerde olsun, kapitalist sisteme, sermayenin egemenliğine ve varlığına karşı tek gerçek tehdit sadece proletaryadan, proleter komünist hareketten gelir. Bu nedenle emperyalistler ve düzen güçleri, hem kendi ülkelerinde hem de dünya ölçeğinde proleter komünist hareketi ezmek için bütün güçlerini ve olanaklarını kullanmaktan çekinmezler.

Bugün artık emperyalist kapitalist sistemin çürüme ve çöküş içinde olduğunu burjuva dünyada da gören ve uyarılar çoğalıyor. Büyük para spekülörlerinden birinin birkaç ay önce yaptığı uyarı, diğerlerinden biraz daha farklı. Tarihin gördüğü en büyük bunalım gelmekte olduğundan bahsediyor, hatta ya bu yolun sonunda ya da gelecek yıl diyerek zaman bile veriyordu. Korkutucu kehanetini burada bitirmiyor devam ediyordu: Devletler, sistem, Batı Medeniyeti çökecek!.. Üstelik o bunları söylerken, borsa endekslerine bakan ekonomi uzmanları, işler tıkırında diye keyifle ellerini ovuşturuyorlardı.

Yalnız başına bu bile, ABD merkez bankası FED'in uzun zamandan beri sözünü ettiği ama bir türlü 0,25'ten öteye geçmesine izin vermediği faiz oranlarındaki artışın niye ertelendiğini anlatıyor. İki ucu pis değnek. Faiz oranlarını yükseltse, dünyaya para pompalamayı durduracak, bu durumda biriken atıl sermaye bütün bentleri yıkacak. Para pompalamaya devam etse, bunun artık sürdürülebilir, dayanılabilir durumu kalmadı; ABD ekonomisi battı. Her iki durumda da çıkış yok.

Böyle dönemlerde en karlı yatırım, devletlerin savaş temerütleridir. Zaten bu yüzden zeka düzeyi Dubya Bush ile yarışan ABD başkanı Trump, her ağzını açtığında savaş, savaş diye çılgınlık atıyor. İşin içinde Rusya ve Çin gibi devlerin de olacağı, on milyonlarca insanın hayatına mal olacak bir savaş göze alabilir, Trump'ın peşinden savaşa giderler mi? Biraz zor. Ama hayır demek de mümkün değil. Şurası açık, savaşın sözü bile yetmiş savaş yatırımlarının artmasına. 2016'da sadece ABD'nin savunma harcamaları (ki aslında doğru söylem, savaş harcamaları) 622 milyar doları aşmış. Bunun 2017'de daha şimdiden bu rakamın çok üstüne çıktığını görmek için kahin olmaya da gerek yok. Zira bu rakam, ABD'nin Pasifik'in Asya kıyılarında suları köpürtmesinden önceydi.

Sosyalist Kore'nin kendisini savunma konusunda güçlü hamleler yapması, Japon ve ABD emperyalizmine ödün vermemesi karşısında ABD çilgın davranışlar gösteriyor. Buna karşı, Çin ve Rusya'dan uyarılar da gecikmedi. Eğer ABD-Japonya Sosyalist Kore'ye saldırırlarsa; rejim değişikliğine ya da işgale yeltenirse, buna izin vermeyeceklerini, müdahale edeceklerini açıkladılar.

Öte yandan Çin, Asya'da yükselen güç durumunda. Yeni İpek Yolu Projesiyle Asya'yı sessiz sedasız denetimi altına alma girişimi, ABD'yi oldukça rahatsız ediyor. derhal harekete geçen ABD, Myanmar ve Güney Çin Denizi'nde dalgalanmaya, gerilim tırmanmaya başladı.

Suriye'de Rusya-İran ittifakının egemenliği ele geçirip ABD-Almanya ikilisine karşın asıl kazanan güç olmaları da durumun tuzu biberi oldu. Ama yine yapabileceği şeyler oldukça sınırlı. Olsa olsa rakiplerinin tekerine çomak sokma girişimleri oluyor.

Ekonomik ve politik krizin dünyayı pençesine aldığı; çöküşün derinleştiği böyle bir dönemde Sosyalist Küba gibi, Sosyalist Kore gibi "kötü örnekler" insanların sosyalizme ikna edilmesinde olumlu bir role sahip olduğundan kapitalistler açısından büyük bir risk, tehlike teşkil ediyorlar. ABD başkanı Trump, bu yüzden Küba'ya yönelik ambargo ve ablukayı yeniden gündeme getiriyor, Sosyalist Kore'yi nükleer savaşla tehdit ediyor. Sosyalist ülkelerden sonra dünyanın en demokratik ülkelerinden birisi olan Venezuela'yı tehdit edip, dış baskı uygularken, bir yandan da içerideki işbirlikçileri eliyle karşı-devrim örgütlemeye çalışıyor. Dün, bir yandan dış baskılarla bir yandan içerideki işbirlikçileri eliyle Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemi yıkan ABD, bırakılmı Venezuela'da bir karşı-devrim, bağımlı ülkelerde bir darbe bile yapamaz hale geldi.

Dünya pazarlarının son zorbası ABD, dünyanın soytarısı olma yolunda hızla ilerliyor. Artık emperyalistlerin, uluslararası tekellerin her şeye güçlerinin yettiği zamanlar geçiyor. Bu yüzden yeni yeni ittifaklar kuruluyor, askeri anlaşmalar yapılıyor; NATO gibi varolanların etki alanları genişletilip güçlendirilmeye çalışılıyor; devlet aygıtı hem emperyalist ülkelerde hem de devrimin daha ileri olduğu ülkelerde yeniden yapılandırılıp güçlendiriliyor. Bütün bunlar emperyalist tekellerin ve sermayenin küresel iç savaşı kazanmak için çöküş sürecine giren egemenliklerini kurtarmak ve hegemonyalarını yeniden kurmak amacıyla güdüyor. Sermaye uluslararası ölçekte olsun, tek tek ülkelerde olsun, her türlü adım proletaryanın ve uluslararası komünist hareketin komünizmin baskısı altında atıyor.

BÖG Kurucularından Gökhan Taşyakan Ölümsüzleşti

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH), kurucularından olan DKP MK üyesi ve aynı zamanda BÖG kurucularından olan Gökhan Taşyakan (Ulaş Adalı) ölümsüzleştiğini duyurdu.

HBDH ve Devrimci Komünarlar Partisi 12 Eylül günü bir açıklama yaparak Partisi kurucu kongre delegesi ve MK üyesi, Kobane Komutanı Gökhan Taşyakan (Ulaş Adalı)'nın hayatını kaybettiğini açıkladı.

Gökhan Taşyakan'ın BÖG'ün temellerini atan önder kadrolarından ve Kobane birliğinin komutanı olduğu ve HBDH'ni inşa etmek için tüm enerjisiyle çalıştığı söylenen açıklamada, 38 yıllık ömrünün büyük bölümünü devrim ve sosyalizm yolunda tükettiği söylendi.

"Dünya halklarının baş düşmanı olan emperyalistler ve işbirlikçilerine karşı NATO protestolarında, Tekel direni-

şinde, THY işçilerinin direnişlerinde, İMF barikatlarında örgütleyici ve öncü roller oynadı. Gezi isyanının her evresinde, her barikatında Gökhan yoldaşımızın izleri vardır.

Erdoğan'ın 'Kobane düştü, düşüyor' dediği günlerde çetelerle ev ev, sokak sokak, göğüs göğüse çarpışmalardadır. Kobane savaşında ağır çete saldırısı sonucunda bir kulağı sağır olan Gökhan yoldaş, bir başka çatışmada gece kolundan vurulduğu halde kimseye ses etmeden kendi sarıp yaralı kolunu sabah yoldaşları farkedene kadar çatışmaya devam etmiştir. O tüm bu kavgalardan ve deneylerden geçerek komünar devrimciliğine sıçrayan ilk öncülerimizdendir" denilen açıklamada son olarak "Onun tarihi yolumuza ışık tutacak ve bizi eğitmeye devam edecektir. Gökhan yoldaşın kişiliğinin ve tarihinin önünde saygıyla eğiliyoruz" denildi.

Cenazeye Saldıran Faşizm

Faşizm her yerde, her tür insani değere saldırıyor. Kürt halkının yaşayan bireylerine her yönden saldırıyor, her tür vahşeti reva görenler, ölümlerine de zulmetmeye marifet sayıyor.

Kandıra F Tipi'nde tutsak olan HDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Aysel Tuğluk'un annesi Hatun Tuğluk'un cenaze törenine faşistler saldırdı.

13 Eylül günü Aysel Tuğluk'un da cenaze izni ile katıldığı cenaze töreni sırasında faşist bir grup, defin işlemi sırasında cenazesini defnetmeye çalışanlara sözlü saldırıda bulundu.

Cenaze defnedildikten sonra ise sayıları kalabalıklaşan faşistler cenazeye katılanlara taş ve sopalarla saldırdı, "cenazeyi buraya gömdürmeyiz" dedi.

Y a ş a n a n saldırı Aysel Tuğluk jandarma tarafından araca bindirilerek mezarlıktan çıkarıldı. Defnedilen Hatun Tuğluk'un cenazesi ise geri çıkarılarak cemevi morguna götürüldü.

Gece saatlerinde Dersim'e götürülen Hatun Tuğluk'un cenazesi 14 Eylül günü 14.00'te Dersim Cemevi'nde düzenlenecek törenin ardından Dersim Mezarlığına defnedildi. Ancak bu defa törene Aysel Tuğluk katılmadı.

ESP'ye Saldırıları Protesto Edildi

ESP'nin Gazi Mahallesi'ndeki ilçe binasına yönelik saldırıları protesto etmek için düzenlenen basın açıklamasında Mücadele Birliği olarak biz de yerimizi aldık.

Saldırılarından ilki geçtiğimiz ay kurumlarının önüne konmuş bomba süsü verilen bir kutunun üzerinde tehdit içerikli mesaj yazılmış ve 9 Eylül günü bombalı saldırı gerçekleşmişti.

Bu saldırı, 13 Eylül günü saat 17.00'de ESP önünde yapılan basın açıklaması ile protesto edildi.

Birçok devrimci demokrat kurumun katıldığı basın açıklamasında ESP il başkanı konuşma yaparak bu saldırıların sadece ESP'ye yönelik olmadığını, tüm devrimci demokratları hedef alarak Gazi halkına bir mesaj vermeye çalışıldığını, amacının devrimci iradeyi teslim almak olduğunu vurguladı.

Ardından sözü HDP il eş başkanı aldı. Yaptığı konuşmada bu saldırıların amacının Gazi halkının demokrat kurumlarla buluşmasını engellemek olduğunu dile getirerek, HDP olarak bileşenlerinin yanında olduğunu söyledi.

Mücadele Birliği adına yapılan konuşmada ise ESP'ye yönelik gerçekleştirilen bu saldırının cezaevlerinde tek tip saldırısından, işçi ve emekçilere, ezilen ulus ve inançlara yapılan saldırılardan bağımsız ele almamak gerektiğini vurgulayarak, faşist devletin hiç olmadığı kadar güçsüzleştiğinden ve kendi sonunu gördüğü için korktuğundan bahsederek, konuşmasını, yaşasın devrimci dayanışma, diyerek sonlandırdı.

Basın açıklaması, "devlet ve sivil faşist saldırılara karşı halkımızı, devrimci kurumları sahiplenmeye çağırıyoruz" diyerek sonlandırıldı.

Özgür Yarınlar İçin

HDP Kadın Meclisi ve TJA, "Kadın soykırımını durduracağız, yaşamı özgürleştireceğiz" şiarıyla Türkiye ve Kürdistan'da eş zamanlı oturma eylemi düzenledi. Eylem, Amed, İzmir, Van, Mardin, Ankara ve İstanbul'da yapıldı.

14 Eylül günü 18.30'da İstanbul Beşiktaş Meydanı'nda HDP Kadın Meclisi ve TJA barışı simgeleyen beyaz tülbenlerle Beşiktaş Meydanı'nda toplandılar.

HDP İstanbul Milletvekili Pervin Buldan'ın katılımıyla gerçekleşen oturma eyleminde, "Kadın Soykırımını Durduracağız, Yaşamı Özgürleştireceğiz" pankartı ve "Jin Jiyan Azadi", "Tecritte Hayır", "76 Yaşındaki Hatun Ananın Cenazesine Yapılan Saldırısı Kıymıyız", "Sadece Ağustos'ta 36 Kadın Erkekler Tarafından Katledildi", "Biji Yekiti Û Berxwedana Jinên" dövizleri taşındı.

"Jin Jiyan Azadi", "Yaşasın Kadın Dayanışması" sloganları atan kadınlar adına açıklamayı Yüksel Yıldırım okudu. Başta Türkiye ve Kürdistan olmak üzere dünyanın her yanında artan gerici faşist saldırganlık önce kadınları vurduğunu hatırlatarak sözlerine başlayan Yıldırım, OHAL sürecinde 500 kadının katledildiğini, 400 çocuğun cinsel istismara uğradığına, yurtlar ve okullarda cinsel istismar olayları yüzde 59 arttığına, "kocanızı biat edin" diyen eğitim müfredatının da OHAL'de ortaya atıldığına dikkat çekti.

"Biz dün Samsun'da çadırı önünde mevsimlik tarım işçisi Perihan Akan'ı katleden, bugün 78 yaşındaki Hatun Tuğluk'u gömüldüğü mezardan çıkartan DAIŞ-AKP reisliğindeki ırkçı-faşist çeteleri çok iyi tanıyoruz. Biz kadınlar bu erkek egemen devletin bedenimize, emeğimize, sesimize, kahkahalarımıza ve örgütlülüğümüze düşmanlığını tanıyoruz, korkmuyoruz, biat etmeyeceğiz. 3 Ağustos'ta Batman'da haykırduğumuz gibi bugün de burada 'Kadın Soykırımını Durduracağız, Yaşamı Özgürleştireceğiz!' diyoruz. Korkuya, zindanlara, evlerimize bizi susturarak kapatmaya çalışan DAIŞ-AKP zihniyetine karşı direneceğiz ve sokaklarda olacağız" denilen açıklamadan sonra Pervin Buldan söz aldı.

Kadınlar beş bin yıllık erkek egemen zihniyetine karşı her türlü mücadeleyi göstererek birlik ve beraberlik içerisinde bunun üstesinden geleceğini vurgulayan Buldan, "Biz kadınların yene-meyeceği hiçbir şey yoktur" dedi. Türkiye toplumunda kadını yok sayan, duymayan bu zihniyete karşı kadınlar birlik olacağını kaydeden Buldan, "Türkiye'nin ve dünyanın neresinde olursa olsun tek bir kadının kalına zarar gelse bizler orada olacağız. Mücadelesini yürüteceğiz" diye konuştu.

Aysel Tuğluk'un annesinin cenazesine yapılan saldırıyı kınanan Buldan, AKP hükümetinin sadece kadınlara karşı değil yaşamın her alanında saldırdığına işaret etti. Buldan, "Ölümlerimize bile tahammülleri bir sürece hep birlikte tanıklık ediyoruz. Hatun anamız gömüldüğü topraktan çıkartılarak başka bir yere gönderilmek zorunda kaldı. Kendi vasiyetini bile yerine getire-medik. Dün akşam Türkiye'nin barışından Kürdistan topraklarına sürgün ettiler. Hatun anamıza söz veriyoruz; bu coğrafyada mezarlara bile tahammül edemeyenlere karşı barış mücadelesinden asla vazgeçmeyeceğiz. Biz Kürtlere, Alevilere, kadınlara, muhalif olan herkese karşı, bu politikalara karşı, faşizan zihniyeti seni çıkarttıkları o toprağa gömeceğiz" dedi.

Konuşmaların ardından meydana saatlerce oturan kadınlar, karanlığa karşı mum yakarak, hep bir ağızdan Kürtçe ve Türkçe şarkılar seslendirdi.

Ekim'e Giden Yol (Notlar)

Ayışığı Ekin Sanat Merkezi'nde bir süredir devam etmekte olan çalışmalarda, Ekim Devrimi değişik açılardan ele alınıyor. Konularımızdan biri, Ekim'e giden yolda devrimci işçi basımının oynadığı rol. Aşağıda bu konuda yapılan sunuma özetleyerek yer veriyoruz.

Devrim için her şeyden önce proletaryanın devrimci örgütü (partisi) olmazsa olmaz bir gereklilik. Ve Rusya'da, proletaryaya önderlik edecek böyle bir devrimci parti için ilk çıkış noktası, tüm Rusya çapında çıkarılacak merkezi bir yayındır. Lenin'in tüm yaşamını adadığı devrim yolculuğunun ilk etaplarında ortaya çıkan durum tam olarak budur.

Tüm Rusya'ya yayılmış son derece dağınık devrimci işçi çevreleri, yer yer küçük örgütler tek bir proleter parti çatısı altında birleştirilmeksizin sonuç alılabilmek olası değildir. Peki bu dağınıklık nasıl giderilecektir?

Tüm bu dağınıklığı giderme yolunda tüm gözlerin çevrildiği bir merkez gereklidir. Bu merkez resmen değil, fiilen hareketin merkezi olmayı başarmak, daha doğru ifadeyle merkez olma hakkını kazanmak zorundadır. İşte Lenin'in üzerinde önemle durduğu, bir görüş geliştirdiği temel budur.

Lenin de bir gazete çıkarmaya sürgündeyken karar vermişti. Lenin'in düşüncelerine göre bir gazete kolektif bir propagandist, kolektif bir ajitator ve aynı zamanda kolektif bir örgütçü olacaktı.

Lenin de güçlü politik örgütler kurmanın, bir merkez yayın organından başka bir yolu olmadığını, tüm Rusya çapında çıkarılacak gazetenin, ideolojik karışıklığı ortadan kaldıracığı, aynı zamanda dağınık halde bulunan Marksist örgütleri tek bir çatı altında birleştireceği fikri önemli yer tutmaktaydı. Lenin, merkezi yayın organının, ülke çapında çıkarılacak bir gazetenin devrimci bir örgüt kurma çağrısı olduğunu belirtir. Dağınık ve süregelen olmayan propaganda ve ajitasyon çalışmasının birleştirilerek, sürekli hale getirilmesi, ortak hedeflere yöneltilmesi için de devrimci gazeteye ihtiyaç olduğunu belirtmekteydi. Gazetenin düzenli ve sık aralıklarla basılıp dağıtılmasının devrimci faaliyetlerin örgütlenmesine ve merke-

zileşmesine de hizmet edeceğini planlamaktaydı.

"Faaliyetimizin çıkış noktası, arzu edilen örgütü yaratma yolundaki ilk pratik adım, nihayet sayesinde yolumuzdan şaşmadan örgütü geliştirebileceğimiz, derinleştirebileceğimiz, ve genişletebileceğimiz kılavuz, görüşümüzce, tüm Rusya'ya kapsayacak bir politik gazetenin kurulmasıdır. Her şeyden önce bir gazete gereksinimimiz var. O olmadan, genelde sosyal

demokrasinin sürekli ve temel görevi ve halkın en geniş kesim-

leri arasında politikaya, sosyalizmin sorunlarına ilginin uyandırdığı bugünün özellikle acil bir görevi olan ilkelerde tutarlı ve çok yönlü bir propaganda ve ajitasyonu sistematikman yürütmek olanaksızdır. Kişisel etkileme, yerel bildiriler, broşürler vs. Yolu ile yapılan dağınık ajitasyonun, ancak periyodik bir basında olanaklı olan genelleştirilmiş ve düzenli bir ajitasyonla tamamlanması gereksinimi, hiçbir zaman böylesine önem kazanmamıştı. Hiç abartmadan söylenebilir ki, bir gazetenin az çok sık ve düzenli çıkışı (ve dağıtılması), savaş faaliyetimizin en asli ve en önemli alanını ne kadar sağlam inşa etmiş olduğumuzun en sıhhatli ölçütü olarak hizmet edebilir." (Lenin-Nereden Başla-

malı?)

Lenin yoldaş, merkezi bir yayının rolünü, inşa halindeki bir binanın çevresine kurulan iskeleyle benzetiyordu. Nasıl ki iskele, binanın krokinisini gösteriyor, inşaat işçileri arasında irtibatı kurup kolaylaştırıyorsa, iş bölümü yapılmasını sağlıyorsa gazetenin de bir örgütün oluşturulmasında benzer rolü oynayacağını söylemekteydi.

Sadece gazetenin sürekli olarak çoğaltılıp, dağıtılması bile yerellerle merkezin gerçek bir bağ kurmasını sağlamıştır. Lenin tüm Rusya için politik gazete planının masa başı çalışma ürünü değil, her yandan ayaklanmanın hazırlanmasına derhal başlamak için en pratik plan olduğunu belirtmekteydi.

Iskra, Rusya'da illegal profesyonel bir örgüt yaratmanın önemli araç olma rolünü oynadı. Devrimci bir örgüt yaratmakla birlikte Rusya'nın tüm halklarını, tüm uluslarını çarlığa karşı bir birliğe çağırırdı. Çarlık hükümetini ülke çapında teşhir etmede bir kürsü rolünü oynadı.

Iskra'nın rolü yalnızca devrimci fikirlerin yayılmasını sağlamakla sınırlı değildi. Özellikle devrimci kadroların

egitimi için de önemli bir işlevi vardı. Kolektif bir propagandacı, kolektif bir ajitator, aynı zamanda kolektif bir örgütleyici rolünü oynamaktaydı. İşte Lenin adlı kitapta Nadejda Krupskaya Iskra'nın önemini şu sözlerle ifade ediyor: *"Neredeyse üç yıl boyunca 'Iskra' bayrağı en ileri savaşçıların ideolojik olarak birleştirdi. Bolşevikler tarafından tutarlılıkla uygulamaya konulan ve daha sonra ülkemiz işçi sınıfını zafere götürecektir olan ideolojik çizgiyi inşa etti."*

Bolşeviklerin politik faaliyetlerinde görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinde devrimci yayının rolü tartışılmaz derecede büyük olmuştur. Iskra, Lenin'in başyazarlığını yaptığı, yönetiminde yer aldığı, devrimci bir gazete olarak Bolşevik devrim tarihinde önemli rol oynadı. Lenin "Iskra" yazı kuruluna 52. sayıya kadar üyeydi. Daha sonra Iskra yazı kurulundan, Menşeviklerin yönetici rolü elde etmesi üzerine ayrıldı.

Bolşevikler, devrimci gazeteyi, devrimin önemli bir örgütlenme silahı olarak kullanmayı ustaca başarmıştır. Merkezi yayım etrafında hem partiyi hem de devrimi örgütleyebilmiştir.

KÜRT HALK HAREKETİNDE YENİ DÖNEM VE GÖREVLER-2

UMUT ÇAKIR

Baş tarafı 32. sayımızda... III

Tekelci sermayenin egemenliğine dokunmayan bir anlayışla, özgürlüğe kavuşma hayallerinin, kurulan ve hemen devrilen müzakere masalarında nasıl da hayal kırıklığına dönüştüğünü yaşayarak gördük. Buna tanık olan bir başka kesim daha vardı: Kürdistan proletaryası ve onun öfke dolu gençliği. Tüm yaşananlar, ulusal kurtuluşçu perspektifin Kürt halkını taşıyabileceği son noktaya işaret ediyordu. Ve bunun sadece bir adım sonrası, burjuvazi ile iplerin tamamen kopması anlamına geliyordu. Bu ileri adımı atmaya yetenekli tek bir sınıf var: Proletarya. Onlar bir sınıf olarak, kent savaşlarıyla tarih sahnesine epey gürültülü bir giriş yaptılar. Neden daha önce değil, ama 2015'te? Ve nerede olgunlaştı bu sınıf tutumu? Çok daha detaylı bir araştırmayı hak eden bu sorulara burada, ana hatlarıyla cevap bulmakla yetineceğiz.

Antep gibi bir yoğun sanayi şehri bir yana koyarsak, Kürdistan'da proletaryanın varlığı, kamuya ait işletmelerle sınırlıdır, zaten onlar da 90'lı yıllar boyu özelleştirmelere kurban gitti ve kapılarına kilit vuruldu. Öte yandan, Kürt proletaryasının ezici çoğunluğu, Türkiye metropollerinde kalıcı olarak yerleşenlerden oluşuyor. En azından yakın zamana dek manzara buydu.

80'li yıllarda Amet-Botan hattında binlerce köy zorla boşaltıldı ve yakıldı. Batı metropollerine yerleşemeyecek denli yoksul köylülük, çoluk çocuk, Amed-Mardin-Urfa merkez ve ilçelerinde büyük mahalleler kurdular. 2000'li yıllarda buralarda büyüyen çocuk ve gençlerin önüne, çok hızlı gelişim gösteren iş alanları açıldı. On sene gibi kısacık bir sürede üç kattan fazla büyüyen turizm, onlarca kat büyüyen inşaat, Kürdistan'ın kentlerini mesken tutan işgücünden fazlasıyla yararlandı. Amed-Botan ahalisi, çoluk çocuk, yaz aylarında milyonlar halinde, ya tarım işçiliği ya inşaat ameliyeliği ya da turizm hamalı olmak üzere yollara düştüler. Onlar önceki proleter kuşaklar gibi gittikleri yerde kalmadılar, iş sezonu bitince yeniden Amed-Botan'a geri döndüler. Çalıştıkları zaman çifte sömürü ve ezilişin sınırları zorlanıyordu. Hem proleter hem Kürt olmanın acısını, patronun keyfine el koyduğu ücretlerden, müzakerelelerin en şenkilli zamanlarında bile hiç dinmeyen linç saldırılarından öğrendiler. Birbirlerine karşı negatif duygularla hareket eden Kürt halkının farklı kesimleri yüzünden, kabak HDP'nin başına patladı. Ne yaptılarsa, iki yıldır Amed'de kitle toplayamıyorlar.

IV

Karamsar bir tablo çizdiğimiz sanılmasın. Tersine, Kürt halk hareketi eleştirel bir güç kazandı. Bugüne kadar ulusal birlik adına, tüm hata ve yanlışlar, eleştiriye tabi tutulmadan sahiplenildi. Şimdi, birbirine karşı içsel bir hareket kazanan çelişkili birlik, hata ve yanlışlarını açığa vurma, tartışmayı, buralardan yararlı dersler çıkarmayı öğrenecektir. Bu öğrenme sürecinin acı gerçeklere ulaşması umulur.

Ulusal kurtuluşçu perspektifin hem askeri hem politik sınırlarına varıldı. Bundan sonra atılacak her ileri adım, ancak proletaryanın sırtlanabileceği görevler, hedefler ve savaş azmi ile yürütülebilir. Cizre-Sur, bu görevi yüklenmeye hazır ve sahip olduğu ilk deneyimle sonuna kadar gidebilecek bir proletaryanın varlığını yeterince kanıtladı. Sessizliği ve sandık sonuçlarına doğru geri çekilen küçük burjuvalar ise, bu türden yüksek görevleri yüklenemeyeceklerini, eninde sonunda öncülük için proletaryanın önünü açmak zorunda kalacaklarını kanıtladılar.

Farklı sınıfsal kesimlerden oluşan halk yığınlarının, iki yılı aşan süredir inatçı ve ısrarlı bir bekleyiş tutumuna sokan, işte bu ulusal perspektifi bulanıklaştırdığı zaman manzaranın nihayet netleşmeye başlamasıdır. Ancak net bir halk, böylesine ısrarlı ve tutarlı bir sessizlikle, daha önce yürünen yol ve yöntemlere sirtını döner.

Kürdistan, burjuvazi ile tümenden kopuşan proleter bir hareket bekliyor. Leninist bir program, ancak yaşamsal ve acil bir ihtiyaç haline geldiği noktalarda bu ihtiyacı şiddetle duyan sınıflar içinde bu pratik hareket düzeyine yükselir. "Ama şurda, burda hele dağlarda hiç gücümüz yok" bahaneleri artık geçerli değil. Özgüvenle atın adımlarınızı, bizzat Amed-Botan emekçi sınıflarının karşısına, politik şiarlarla, hedef ve amaçlarla çıkın. Henüz partisziz ve programsız ama Cizre-Sur'dan beri yeni bir çıkış arayana Kürdistan proletaryası ve gençliği bizi, küçük burjuvalardan daha iyi anlayacak, can kulağıyla dinleyecektir. Görevin muazzam boyutları ve zorluğu gözümüzü yıldırmasın. İleri doğru atılan her küçük adım, arkasından gelen daha büyük adımları hazırlar. Ve başlangıç için GHD program ve şiarları en güçlü dayanak noktamızdır.

Her Türden Leş Yiyicilere Karşı Gür Bir Ateş

Hatun anne Antigone'nin hikâyesini bilmez. Kardeşini hak ettiği bir mezara koyabilmenin bedelini hayatıyla ödeyen Antigone'nin... Etik, ahlak, hak, adalet yahut bir gelenek tartışmasını, okuyarak kavramasına ihtiyacı da yoktur Hatun annenin. Belki okuma yazması dahi yoktur, bilmiyorum. Kendisi bir Kürt ve bir alevi olarak, tahayyül edilebilecek ya da edilemeyecek her türden tartışmayı bizzat yaşamından öğrenmiştir zira. Hemen yanı başında, 2 yıl önce Şırnak'ta, komşusundan dönerken, devletin eğitimli savaş makineleri tarafından katledilip, cenazesi 7 gün boyunca sokakta bırakılan, alınıp gömülmesine izin verilmeyen Taybet anne dururken, Hatun annenin bir Antigone hikâyesiyle kendisini ifade etmesine gerek yoktur.

Bu halde -son birkaç yılda yaşanan deneyimlerle- Hatun annenin cenazesine yapılan saldırıyı Antigone hikâyesi üzerinden okuma eşiği artık aşılmıştır. Antigone hikâyesinin içerdiği tartışmaların birçoğu bugün ve son birkaç yılda yaşananları ifade etmeye yetmeyecektir. Antigone'den bize kalan ve geçerliliğini koruyan tek gerçek (Hatun annenin cenazesine yapılan saldırı sonrası) bedel ödemektir. Cenazeye yapılan saldırı ve mezarın çıkarılmak zorunda kalan ölü bir beden, artık hak, etik, ahlak vb. tartışmaların konusu edilemez. Bu, ölü bedene bir başka kötülük türü kanımdır.

Antigone, kardeşini gömebilmek için bir bedel öder ve bu uğurda yaşamını verir. Onun kardeşini gömebilmek için aynı zamanda dayısı da olan krala ve kız kardeşine karşı yürüttüğü tartışmaların hiçbirisi bugün Hatun anne için ileri sürülmez, yine de elimizde argüman yok değildir. Evet belki çok az argüman kalmıştır elde ve fakat argümana ihtiyaç da yoktur.

Bir cenazeye dahi tahammülü olmayanlara, çetelere, faşistlere ve bir bütün olarak devlete karşı, cenazeye neden saygı gösterilmesi gerektiğini izah etmeye gerek yoktur. Burada, cenazenin sahipleri açısından, yani bu ülkenin bütün ötekileri açısından, böylesi bir açıklama yapma gayreti yersizdir. Ölü bizimdir ve onu gömmek boynumuzun borcudur. Bunun bedeli neyse ödenir.

Doğduğum yerde birisi öldüğünde

ve defin işlemi tamamlandığında, üç gün boyunca mezar başında ateş yakılır. Ölüyü mezara alıştırmak, yakınlarının yanında olduğunu hatırlatarak onu mezarında yalnız hissettirmemek anlamlarını da taşıyan bu ateş daha çok leş yiyicileri mezardan uzak tutmak için yakılır. Yani ateş, sorusundan önce verilmiş bir cevaptır. Leş yiyicilere karşı mezarıda yatan ölüye saygı duymaları gerektiği yönünde bir izahı içermez. Keza leş yiyiciler açısından böylesi bir izahın karşılığı da yoktur. Ateş, ölü ve saygı ilişkisini, saygı olgusunu içermeksizin, zoraki olarak kurar. Korku üzerinden inşa edilen bu ilişkiyle ateş, ölüye dokunmayı göze alanı, bunun karşılığında bir bedel ödemeye zorlar.

Leş yiyici tarafından ödenmesi gereken bu bedel, bizim Antigone hikâyesinde ölümümü gömmek için ödememiz gereken bedelle karşılıklıdır. Bizim, ölümümü gömmek için bedel ödememiz gerekirken, leş yiyicinin de onu gömdüğümüz yerden çıkarmak için bedel ödemesi gerekir.

...

Hatun anne, bir başka tür leş yiyiciler, faşistler yüzünden, gömülmesine izin verilmeden, bir mezardan çıkarılıp bir başka mezara götürüldüğünü hiçbir zaman bilmeyecek. Mezarına alışması ya da kendisini orda yalnız hissetmesi gibi dünya dışı hisleri taşıyacağı da meçhul. Fakat onun emin olmak isteyeceği bir şey var: Ateş.

Her türden leş yiyicilere karşı, gür bir ateş...

Kürtseniz ve Aleviyeniz ve yoksulsanız, bu ülkede ölünüze dahi yer yoktur. Taybet anaya yedi gün boyunca verilmeyen bir mezar yerinin Hatun anneye de verilmemiş olması çok şaşırtıcı değil. Bütün ölülerimizin sokaklarda kalacağı günler de yakındır belki. Hatta çok yakındır.

Ve leş yiyicilerin ölülerimize bu kadar yaklaştığı bir zamanda, Hatun annenin ve diğer annelerin, çocukların ve gençlerin ölüleri üzerine yeminle, bedel ödeyecek o gür ateş yakılmalı.

Ruşen Aşar

"Hogwarts'ta da TEOG'u kaldıracağız" deyip okulu basan MEB müfettişi Orhan M.(34), kurbağaya dönüştürüldü... Zaytung

Her sınavda tek birincinin Cumhurbaşkanı çıkacağı yeni bir sınav sistemi üzerinde çalışan ÖSYM'nin, son aşamaya geldiği bildirildi... Zaytung

'Kahramanlar Kuşağını Yaratalım'

Proleter devrimler çağı, tam yüzyıl önce Lenin'in önderliğinde Bolşevikler tarafından açıldı. 1917 Ekim Devriminin 100. yılındayız ve yeni ayaklanmalar çağı olan 21. Yüzyılda Türkiye ve Kürdistan'ın birleşik devrimini göğüsleyecek ve toplumsal sistemi alaşağı edecek tek yegane güç Leninist ideolojidir.

Marksist-Leninist ideoloji ile donanmış ve Leninist ilkelere bürünmüş bir gençlik hareketi olarak bizler güçlü olan tarafız. Kendisine devrimci süsü veren tüm küçük burjuva ideolojilere sahip gençlik hareketlerine göre avantajlıyız. Bu büyük avantajımızı pratikte gerçek bir olguya dönüştürmek için çabalamalı ve bir an önce öne doğru atmalıyız. Leninist gençlik, örgütlenme, ajitasyon-propaganda, zor'un örgütlenmesi, kitle çalışması ve yasa dışı çalışma tarzında kendini geliştirmeli ve devrimci sempatizan gençliği kendi etrafında toplamayı bilmeliyiz.

Leninist gençlik olarak Ekim Devriminin yüzüncü yıl dönümünde Soçi'de yapılacak olan Dünya Gençlik Festivaline gitmeye hazırlanıyoruz. Bu fırsatın bir daha elimize geçmeyeceği düşüncesi ile hareket edip 100. Yılda Türkiye ve Kürdistan'ın devrimci gençliğini Soçi'de temsil etme sorumluluğunu başka hiçbir siyasete bırakmadan yapmalıyız. Bu bizim için bir örgütlenme aracı olarak da kullanılmalıdır. Soçi'ye gelen her delegeyle birebir ile-

tişim kurma ve uluslararası düzeyde ilişki kurma fırsatları kaçırılmadan değerlendirilmelidir. Konferansta söz almak ve Türkiye'nin gerçek devrimci nüvesi olduğumuz her fırsatta dile getirebilme şansını kaçırmamalıyız.

Reformistler her alanı doldurmaya çalışıyor, çünkü yaşam asla boşluk tanımaz. Leninist gençlerin doldurmadığı tüm alanları reformistler hızlı bir şekilde dolduracaktır. Bu boşlukları ne kadar doldurduğumuz örgütlenme üzerine ne kadar çok çalıştığımız ile doğru orantılıdır. Bir üniversitenin ilerici bir kulübünde bulunmak, devrimci potansiyeli olan bir lisenin içerisinde çalışma, faaliyet yürüttüğümüz bir mahallenin emekçi gençliği içerisinde ki yerimiz, genç nüfusun ağırlıkta olduğu bir atölye ya da fabrikadaki konumumuz. Bunların hepsini değerlendirmek, bu değerlendirmeyi yaparken gerçekçi ve dürüst

olmak zorundayız. Yukarıda bahsettiğimiz gibi bizlerin doldurmadığı her alanı yaşamın kendisi dolduracaktır. Bu, ya reformist bir siyasetin eliyle, ki bu en iyi ihtimal olur bizim için, ya da burjuva ideolojilerle faşizan şekilde donanmış bir biçimde karşımıza çıkacaktır.

Reformistler siyasi bakış açısından bakıldığında küçük burjuva aydın kesimler için ve bu kesimlerden etkilenen emekçi gençlik ve öğrenci gençlik açısından daha cezbedici durumda olabilir. Zora dayalı devrimi reddetmek, laiklik söylemleri ile emekçi mahallelerde ve üniversitelerin devrimci eylemlerinin içinde yer almamak süreci karşılamaya yeterli olmayacaktır. Bizler öğrenci gençlik içindeki aydın kitleyi de saflarımızda örgütlemeli, akademisyenler ile ilişki kurmalı, çeşitli edebiyat dergilerinde yazabilme imkanımız varsa burada sosyalizm

propagandamızı yapmalıyız. Fakat önceliğimiz bu çevreyi kendi etrafımızda toparlamak olmalı, yararlanabiliyor isek imkanlarından yararlanmalıyız..

Türkiye ve Kürdistan'da Marksist-Leninist ideolojiyi kuşanmış olmamız, bizi teorik açıdan güçlü yapsa da pratikte sorunlarımız olduğu gerçeğinin de üstünden atlayamayız. DÖB'ün "Politik İktidar Kazanılmadan, Akademik Demokratik Üniversite Kazanılmaz" şiarı diğer siyasetlerden ayıran bir olgu. Bu şiarı açarsak, iktidar perspektifi ile üniversite ve veya lise çalışması yürüten tek gençlik örgütüyüz. Bunun gereklilikleri ise emekçi mahallelerde bizzat DÖB çalışmasının yoğunlaştırılmasıdır. Emekçi mahallelerdeki tüm liseleri hedeflemektir. Özellikle meslek ve teknik meslek liseleri birincil odak noktamız olmalıdır. Üniversitelerde ise durum biraz daha öznel olabilir.

Özellikle devlet üniversitelerinin emekçi ailelerin çocukları ile dolu olduğunu düşünürsek hedefimiz belli. Fakat üniversitelerde de özel yönelimlerimizin olması gerektiği aşıkardır. Politik iktidar hedefi olan bir gençlik hareketi planlı hareket etmelidir. Bu yüzden de üniversitede hangi fakülte, hangi bölüm üzerinde yoğunlaşacağını belirlemelidir. İnsanlarımızın istekleri ve veya rastgele kazandıkları bölümlerde örgütlenmeye yönelmek bizim sürekli aynı yerde patinaj çekmemize neden olacaktır. Üniversitelerde özellikle makine, fizik, sağlık, gibi devrim ve devrimin örgütlenmesinde zor araçlarını örgütleyecek bölümlerde örgütlenilmesi elzemdir.

Örgütlenme ise salt insan kazanma olarak algılanmamalıdır. Devrimi ve iktidarı hedefleyen gençlik hareketi, zoru örgütlemeli, planlamalı ve güven doğrultusunda ilişki kurduğu her insanı bu konuda eğitmelidir. Devrime en yakın olduğumuz dönem olarak değerlendirdiğimiz bu zamanlarda konuda artık pratiğe geçmeliyiz. Jose Marti'nin deyişimiyle "Söylemenin en iyi yolu yapmaktır". Savunduklarımızı pratikte uygulamak yükümlülüğüne tabiyiz. Hedeflerimizi belirlemeli ve bu yönde çalışmalıyız.

Şimdi "Kahramanlar Kuşağına Sahip Olma" zamanı.

İstanbul'dan Genç Bir Mücadele Birliği Okuru

Marksist-Leninist ideoloji ile donanmış ve Leninist ilkelere bürünmüş bir gençlik hareketi olarak bizler güçlü olan tarafız. Kendisine devrimci süsü veren tüm küçük burjuva ideolojilere sahip gençlik hareketlerine göre avantajlıyız. Bu büyük avantajımızı pratikte gerçek bir olguya dönüştürmek için çabalamalı ve bir an önce öne doğru atmalıyız. Leninist gençlik, örgütlenme, ajitasyon-propaganda, zor'un örgütlenmesi, kitle çalışması ve yasa dışı çalışma tarzında kendini geliştirmeli ve devrimci sempatizan gençliği kendi etrafında toplamayı bilmeliyiz.

Kadro Sorunu ve Disiplinli Çalışma

Devrimci mücadele içerisinde emekçiler ve gençlik içinde yürüttüğümüz çalışmalarımızda sonuç alıcı ve ilerlemeci olabilmek için en temelde disiplinli, sıkı çalışan ve bir makinenin dişlileri gibi işleyen kadrolara ihtiyacımız var. İçinde bulunduğumuz kapitalist toplumun koşulları düşünüldüğünde yabancılaşmanın ve çürümenin geldiği boyutlar hiçbir insanı etkilemeyecek durumda değil. Bugün kendimiz dahil çevremizdeki her genç, her gün her dakika, sermaye sınıfı ve onun araçları tarafından resmen tekrardan programlanıyor. İşte böyle bir durumda devrimci komünistlerin kadro soruna daha fazla eğilmesi gerektiği sonucu ortaya çıkıyor. Bu konu her dönem gelişen koşullara bağlı olarak tekrardan ele alınmalıdır. Fakat değişmeyen temel yapıtaşları yani, kadro politikasının ana unsuru insanların incelenmesidir. Lenin sürekli olarak altını çizerek; "Parti'nin görevinin insanları doğru dağıtmak" olduğunu vurgular. Stalin ise "Kadrolar her şeyi belirler" sloganı, tüm Parti'nin dikkatini 'kadroların yetiştirilmesi ve onun doğru dağılımına' dikkat çekti. Kadroların dağılımı; Lenin ve Stalin bir fonksiyonere yeteneklerini tümüyle geliştirilmesini sağlayan, yetenekli olduğu şeyde ondan en yüksek verimi alma olanağı sağlayacak bir kadro dağılımı gereklidir. Bu,

çalışma arkadaşlarının doğru yerde olduklarını hissetmeleri, bireysel yeteneklerine ve eğilimlerine göre işlere verilmeleri anlamına gelmektedir. Kadroları:

-Devletin ve Partinin altın fonu olarak değerlendirmek,
-Özenle davranmak

-Onlara saygı göstermek
-Kadroları tanımak,
-Üstünlük ve eksiklerini incelemek,
-Hangi görevde yeteneklerini en kolay biçimde geliştirebileceğini bilmek,
-İtinayla kadro yetiştirmek, kendisini geliştiren her çalışma arkadaşına ilerlemesi için yardım etmek, sabırla uğraşmak, gelişmelerini hızlandırmak için zaman kaybetmekten korkmamak.

-Buldukları yerde paslanmadan, körelmeden, yeni kadroları zamanında ve cesaretle terfi ettirmek.

Devrimci kadroların yetiştirilmesi, pekiştirilmesi ve doğru dağılımı, proletaryanın muzaffer mücadelesinin en önemli koşuludur.

Not: İtaliyeli "Komünist Enternasyonal'de Kadro Sorunu Üzerine" kitabından alıntıdır.

Marmara Üniversitesi'nden Bir DÖB'lü

Hayatın Anlamı Üzerine...

Hayatın anlamını sorgulamaya başladığım küçük yaşında bir fotoğraf buluyorsun. Üstünde kocaman gözlerle sana bakan ve o gözlerde umudu ve kavgayı barındıran cüretkar bir bakış. Etkileniyorsun. İçine düştüğün bu merak seni kim olduğunu öğrenmeye itiyor. Araştırıyorsun. Belgeseller, kitaplar, fotoğraflar, kişilere sonu gelmeyen sorular... Biraz daha büyüyorsun ve daha mantıklı düşünmeye başlıyorsun. Bu sefer de mücadelesini merak ediyorsun. Mücadelenin ne olduğunu öğreniyorsun sonra kendini mücadelenin içinde buluyorsun.

Çok gençsin daha duydukların ve gördüklerin içinde inanılmaz bir ateş yakıyor. Mücadele de hangi noktada durup o yolda yürümek için hangi politikaların doğru olduğunu henüz bilmiyorsun. Aceleci ve bir o kadar da deli cesaret dedikleri şeye sahipsin. Politiklardan çok militan tavrı dikkatini çekiyor. İtiraf etmeliyim ki bunun yanlış bir tutum olduğunu belli bir bilinç seviyesine çıkınca fark ediyorsun. Tabi bu bilince ulaşana kadar oldukça da yıpranıyorsun. Öğreniyorsun yanlış politikalarla doğru bir mücadele veremeyeceğini. İnsanlığın nihai kurtuluşuna giden yolun sosyalizmden geçtiğini ve bunun yolunun işçi sınıfının önderliğinde devrimci yöntemlerle gerçekleştireceğine inandığını söyleyenler pratiğe gelince söylenenlerle yapılanların farkını ortaya koyuyor. Gençliğinin ise işçi sınıfını dilinden düşürmemesi, bürolarda devrim naraları atması, dışarı da söylemlerine uymayan pratikleri proletaryanın güvenini ve saygısını kaybediyor. Lenin'in "devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz" dediği gibi önce emekçi anlayışı insan zihnine yerleştirmek, zihinlerde dönüşümü/devrimi gerçekleştirmek gerekir.

İnsanın insan tarafından ezilmesine ve sömürülmesine, cinsler ve uluslar arasındaki eşitsizliğe son verecek işçi sınıfının sosyalist iktidarı kurmayı amaçladığını dile getiren kadın arkadaşlar 'Sosyalist Feminizm' adı altında emek hareketini bölen bir anlayışa yönelmeleri yine düşündürüyor insanı. Hem ezilen bir cins hem de ezilen bir sınıf olarak emekçi kadını, geçmişin tüm zincirlerinden kurtaracak olan nihai sonuç işçi sınıfının iktidarı olan proletarya diktatörlüğüdür. Proletarya kendi kölelik zincirleriyle birlikte tüm kölelik zincirlerinin kırılmasının her türden eşitsizliğin kaynağı özel mülkiyetin varlığına son verecektir. Kadının ezilmesinin temelinde yatan olgu nasil ki özel mülkiyet olmuşa, onun cins olarak baskı altına alınıp, aşağılanmasına, ikincil konuma itilmesine yol açan da bu aynı özel mülkiyet koşulları olmuştur. Özel mülkiyeti yok etme mücadelesinin, özel mülkiyetin, diğer tüm alanlarda olduğu gibi, kadın sorununda da yarattığı her türlü gerici fikirlere, değerlere kurumlara karşı ideolojik-kültürel mücadeleyle birleştirilmesini de bizzat Marksizm-Leninizm öngörür.

Yine aynı şekilde günümüz sosyalist hareketlerin tüzüklelerinde ve söylemlerinde sınıf bilincinden bahsetmesine rağmen özellikle konu ulusal sorun olunca sergiledikleri tutum ise sınıf kimliği önüne geçen bir ulusal kimliğe çarpıyor. Bu da özellikle gençliğin sorunların sınıf mücadelesi ile çözüme kavuşacağı gerçeğinden tam anlamıyla uzaklaştırarak mücadele alanlarını bölüyor. Her Marksist-Leninist, kadın sorununun ve ulusal sorunun sınıf mücadelesi ile çözüm bulacağını bilmedi.

Sonuç olarak önümüzde açık duran sorun gençliğin içinde bulunduğumuz savaşın bir sınıf savaşı olduğu gerçeğinden habersiz olması ya da habersiz bırakılmasıdır. Yukarıda bahsettiklerimizden de yola çıkarak biz Leninist gençliğe düşen ise bu durumu ortadan kaldırarak ezilen ulusların, kadınların ve bütün emekçi halklarının kurtuluşunun sınıf mücadelesinin nihai zaferinde olduğunu yaymaktır.

Antakya'dan Bir Mücadele Birliği Okuru

Türkiye'nin 2. Çeyrekte %5.1 Büyüdüğünü Öğrenen Piyasalarda İyimser Hava: "O paranın nerede olduğunu da bulursak..." Zaytung

ODTÜ'de Orman Katliamı Protestoları

10 Eylül'ün ilk saatlerinde Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin onlarca iş makinesi tomalar ve çevik kuvvet eşliğinde ODTÜ'ye girdi ve bir katliam yaptı. Orman katliamı.

Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin Bilkent Şehir Hastanesi çevresine yol projesi için ODTÜ Rektörlüğü ile anlaşması üzerine yapılan katliam, öğrenciler ve mezunlar tarafından protesto edildi.

ODTÜ bileşenleri önce günün erken saatlerinde bir araya gelerek rant projesine karşı mücadelenin yollarını konuştu. ODTÜ Mezunlar Derneği'nin çağrısıyla mezunlar, siyasi kurumlardan temsilciler ve milletvekilleri de Vişnelik Tesisleri'nde bir forum gerçekleştirdi.

Mezunlar Derneği, burada bir basın açıklaması yaptı. Ankara'nın adım adım yaşanmayacak bir kent haline dönüştüğünü söyleyen Mezunlar, "Bizler protokolün içeriğine dair tarafların özet açıklamalarından, protokolün gece yarısı yüzlerce polis ve TOMA'lar eşliğinde ağaçlar katledilerek alanın dümdüz edilmesini içermediği kanısındayız" diyen mezunlar, kent savunucuları ve toplumsal muhalefet bileşenleri

"Üniversitemizi de kentimizi de savunacağız" dedi.

Ardından A7 kapısına geçilirken, ODTÜ öğrencileri de 5. Yurt önünden A7'ye yürüyüş yaptı. "ODTÜ Ayakta AKP'ye Direniyor", "Gökçek Elini ODTÜ'den Çek", "Gökçek Yolun Yol Değil" sloganları ve ellerinde fidanlarıyla yürüyen ODTÜ'lülerle buluştu.

Burada yapılan açıklamada öğrenciler "Bugün bir araya gelmemiz mücadelemizin başlangıcıdır. Hep birlikte Ankara'mıza, memleketimize sahip çıkacağız. Burası ne Gökçek'in rantına ne de kayyum rektörlerin üniversiteyi satmasına açıktır. ODTÜ' müzün ranta açılmasına izin vermeyeceğiz" dedi.

Açıklamanın ardından Rektörlüğe yüründü ve Gökçek ile protokol imzalanması protesto edildi. Ve öğrenciler, Fizik Bölümü çimlerine 4 yıl önce bugün ODTÜ için Antakya'da sokağa çıktığında katledilen Ahmet Atakan'ın anısına fidan diktiler.

Bu esnada ABB başkanı İ.Melih Gökçek de katliamıyla övünmekten geri durmadı. Sosyal medya hesaplarından yaptığı paylaşımlarda sürekli kin ve nefret pompalayan Gökçek, bu defa da "4,5 km'lik yolu bir gecede açarak büyükşehir belediyesi bir rekora daha imza attı. Ankara'ya yapılan bu büyük hizmet nedeniyle anlayış gösteren ODTÜ camiasına Ankaralılar adına bir kez daha teşekkürlerimizi sunuyoruz" diyerek katliamın çorak resimlerini paylaştı.

Yeni Eğitim Müfredatı ve Gericileşme

Yeni eğitim öğretim dönemi başlıyor.

Bu eğitim öğretim döneminde birçok müfredat değişikliği ile karşı karşıyayız.

Daha önce de evrim teorisini kaldırıp, bilimsel eğitimi reddettiğini gösterenler, bugün de birçok değişiklikle eğitimi gericileştirmeye devam ediyorlar.

MEB'in hazırlamış olduğu "Beden Eğitimi ve Spor" dersi müfredatında tören ve kutlamalarda uygulanan rahat-hazırol komutu kaldırıldı. Yerine lütfen dikkat komutu getirildi. Ayrıca beden eğitimi derslerinde uygun kıyafet giyilmediği takdirde notunu etkileyen durum da ortadan kaldırıldı. Yani "uygun kıyafet" şartı koymamak, bu dersin sadece göstermelik yapılması demektir. Aynı zamanda bunun türbanlı öğrencilerin eşofman giydiklerinde rahatsız hissetmeleriyle de ilgili olabilir.

Bir başka müfredat değişikliği ise müzik derslerindeki içerik. Müzik derslerinde batı müziğine ve çok sesli müziğe neredeyse hiç yer verilmezken yerine ilahiler ve salavatlardan getirildi.

Belki ufak detaylar gibi gelebilir, ancak eğitim sisteminin gittiği yönü bize apaçık gösteriyor. Eğitim sistemi harap halde.

Bu sistemin bir çarkı, parçası olan eğitim sistemi de tepeden tırnağa dinci-gerici bir hal alıyor. Bu düzen içerisinde elbette bilimsel bir eğitim verilemeyecektir. Çıktıkları her yerde "eğitim düzeyimizi yükseltiyoruz" deseler de, önümüzdeki 30 yıl, 50 yıl için beyinleri uyuşturulmuş ucuz işgücü üretmekten başka işe yaramayacak.

Bilimsel eğitim ancak ve ancak sosyalizmle birlikte olacaktır.

"Ben İstiyorum, TEOG Kalkacak"

Her gün eğitim sistemi ile ilgili değişiklikler gündeme geliyor.

Yakın zamanda TVlerde konuşan Cumhurbaşkanı RTE, TEOG yani Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş Sınavının kaldırılması gerektiğini söyledi.

TEOG sınavını yanlış bulduğunu söyleyen RTE "Biz TEOG'la mı geldik, TEOG'u istemiyorum. Başbakanıma söylesem bir kere, hemen kaldırır" ifadelerini kullandı. TEOG sınavının yerine ise imkan olursa her okul kendi sınavını yaparak, okulun başarı düzeyine göre alınan puanlar değerlendirilip, sınavı geçtiği takdirde yollarına devam edebileceklerini söyledi. Aynı zamanda TEOG'la işlerin daha da zor bir hal aldığını söyleyerek, "ailelerin TEOG sınavı için çocuklarını kurslara göndermeleri yerine, bizler eğitim seviyemizi yükseltelim ilk amacımız bu olmalıdır, bunun için eksik yönlerimiz yok değil tabii; eğitim sisteminin daha da ilerletmek için gerekli talimatı verdim" dedi.

Çocukları okul hayatında her aşamayı sınavlara bağlayan kendi sistemleri değilmiş gibi, en son bu TEOG sınavını da kendileri elleriyle getirmemiş gibi, "gerek yok" diyor. Ve eğitimden yargıya, ekonomiden toplumsal yaşama kadar her şeyi kendi iki dudağının arasından çıkan sözlerle yönettiğini herkesin gözüne sokarcesine "ben söylersem kaldırır" diyor.

En başında TEOG'un neden uygulamaya konduğu ya da şu an neden kaldırılmaya gerek görüldüğü ayrı bir konu. Yapboz tahtasına dönen eğitim sisteminde orta öğretim kurumlarına "kendi yapacakları sınav" yani objektif olmayacak, denetlenmeyecek yöntemlerle alınması ise, parası olanın ya da yandaşı olanın "iyi" okullarda okuyabileceği ise ayrı bir konu...

Eğitimi gericileşmekten, piyasalaştırmaktan korumamız tek yolu da mücadeleden geçiyor.

Kırmızı Elmalar Gibi Gülebilsinler Diye...

14 yaşındaydı Mehmet Emin Çelik ve okul harçlığını çıkarmak için değirmende çalışıyordu.

Bitlis'in Ahlat İlçesi'nde yaşayan Mehmet Emin, bulgur kurutmak için değirmenin damına çıktığında elektrik akımına kapılarak 3 metreden yere düştü... Ambulansla hastaneye kaldırıldı da yaşamını yitirdi...

Bir arada kullanılmaması gereken sözcükler yine bir arada, aynı cümle içinde kullanıyoruz: Çocuk, iş, ölüm...

Derslerinden alacağı notları düşünmek, büyüünce ne olacağına karar vermek, boş zamanında resimle mi, futbola mı, müzikle mi ilgileneceğine kafa yorması gereken çocukların geçimlerini sağlamayı, okul masraflarını çıkarmayı, ailesine bakma zorunluluğu ile uğraşmamalı.

Çocukların çocuk olacağı, çocuk işçi olarak ölmediği, tacize tecavüze uğramadığı, çocuk gelin(!) ve çocuk anne olmadığı, saşarlarda ölmediği bir dünyayı yaratacağız ellerimizle, kırmızı elmalar gibi gülebilsinler diye...

Bir diğer hikayemiz üniversite sıralarından. Ama amfi değil sokaklardan...

Karabük Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Coğrafya bölümü 4'üncü sınıf öğrencisi Salim Karapınar, okul harçlığını çıkarmak için bir süre önce hamallık yapmaya başladı.

Karapınar, 10 gün önce Karabük Mahallesi Paladede Caddesi'ndeki 6 katlı inşaat halindeki bir apartmana mutfak mobilyası taşıırken 3'üncü kattaki etrafında önlem alınmayan asansör boşluğundan aşağıya düştü. Beton zemine düşerek ağır yaralanan üniversite öğrencisi hastaneye kaldırıldı da, 10 günün sonunda yaşamını yitirdi.

DAVETLERİ KABULÜMÜZDÜR!

ALİ VAROL GÜNAL

HDP eski milletvekili Aysel Tuğluk'un annesinin cenazesine faşistlerce yapılan saldırı, bir gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi: Toplum artık geri dönülmez bir şekilde devrim ve karşı-devrim şeklinde saflaşmış durumdadır. Bir yanda, insani olan her türlü değere bağlılık, dostluk ve dayanışma, bir yanda insani olan her türlü değere yabancılaşma, çıkarları uğruna en aşağılık ve soysuz kalıplara bürünme; bir yanda emek temelinde kaynaşma, kolektif bir yaşam, halkların bir arada ve eşitçe yaşaması, bir yanda ırkçılık, şovenizm temelinde bölünme, ayrışma...

78 yaşındaki Hatun Tuğluk'un vasiyeti üzerine Ankara Batıkent'te bir mezara gömülmesi sırasında, "buraya Kürdü, Alevi'yi Ermeni'yi gömdürtmeyiz" diye saldırılar, kuşkusuz bir anda ortaya çıkmış, "ne yaptığını bilmeyen bir avuç meczup" değildi; cenazeye elleri kelepçeli getirilen Aysel Tuğluk'un olaylar sırasında yaşadığı acıyı ifade etmek için söylediği "Madımak'ın acısını ikinci kez yaşadım" sözü, boşuna söylenmiş bir söz değil. Hatun Tuğluk'un cansız bedeni, konduğu mezardan geri çıkarılıp doğduğu topraklara, Dersim'e geri gönderilene kadar yaşananlar, planlı-programlı, bizzat devlet eliyle örgütlenmiş bir linç girişimidir. Ve daha önce yaşanmış Maraş ve Sivas katliamlarından, 6-7 Eylül olaylarından, 1915'te Ermeni halkına yasatılanlardan öz itibarıyla bir farkı yoktur. Olayın temelinde aynı nefret söylemi, aynı kindarlık, aynı şovenist duygular vardır.

Bir süredir toplumdaki kutuplaşmayı, devrim güçlerini bastırma ve sindirmek için körükleyen AKP/devlet, son süreçte iyice gemi azıya almış, resmi ve gayri resmi örgütlediği faşist güruhlarla devrimcilere, eylemcilere, cenazelere, hatta mezarlıklara saldırmayı bir politika olarak benimsemişti. "90'lı yıllara dönmek"le toplumu korkutmaya ve sindirmeye çalışanların o yılları kat be kat aşan bir saldırganlığa yöneldiğini bilmeyen yoktu zaten; ama ilk defa böylesi görülüyordu. Öyle ki, yılların siyasetçisi Ahmet Türk, "kırk elli yıldır bu memlekette siyaset yapıyorum. Bu kadar acıya tanık oldum; ama böylesine ilk defa şahit oluyorum. Akılım, havsalam almıyor" diyecektir. Aslında ortada aklın havsalanın almayacağı bir durum yoktur; her şey gün gibi ortadadır. Diyarbakır'da vahşet bodrumlarında insanları canlı canlı yakanların, insan hakları savunucusu Tahir Elçi'yi kameralar önünde naklen öldürenlerin, "kan banyosu yapmak"la insanları tehdit eden mafya bozuntularını kendi kanatları altına alanların, Kürt işçilerin linç edilmesine, yakılarak öldürülmesine çanak tutanların bu türden linç girişimlerinde bulunamayacağını, insanlık değerlerini ayaklar altına alamayacağını düşünmek pek safça olur; çünkü bu en katıksız haliye faşizmdir. Ve faşizm, zaman zaman başvurulan, zaman zaman vazgeçilen bir politika değil, bir devlet biçimidir. Faşist devlet aygıtı durduğu yerde durmaya devam ettikçe, bu türden saldırıların sonu gelmeyecektir. Hala saldırı sonrası, "toplumsal barışın bozulmaması" için çağrı yapanlar var. İşte aklımızın, havsalamamızın asıl almaması gereken şey budur. Açık bir iç savaşta, toplumun devrim ve karşı-devrim şeklinde ikiye bölünmüş olmasından daha "eşyanın tabiatına uygun" bir şey olamaz. "Hepimizin oturup bu iklimin nasıl oluştuğunu sorgulamamız gerekir" diyor Sırrı Sakık. Nasıl oluştuğu, nasıl oluşturulduğu ortada değil mi sayın Sakık? Faşist devletin yıllardır bu ülkede yaşayan devrimcilere, komünistlere, Kürt halkına, Alevilere reva gördüğü bundan başka ne oldu ki? Neden "gerçeklerin gözünün içine cesaretle bakmayı" göze alamıyorsunuz? Sizlere Alevi Dernekleri Federasyonu'nun bu konuya ilişkin yayınlamış olduğu bildiriye bakmanızı salık veririz. Onlar hiç olmazsa "gerçeklerin gözünün içine cesaretle bakma"ya başlamışlar; bu alçakça saldırıyı yapanların arkasında duran anlayışla barış yapılamayacağını net cümlelerle ifade etmişler.

Saldırı sonrası hükümet tarafının panik halinde yaptığı "kınama" açıklamalarının toplumun tepkisini düşürmeye yönelik olduğu ortada. Başbakan, "sorumlular bulunacak, gereği neyse yapılacak" demiş. İçişleri Bakanı da durumdan vazife çıkarıp, koşa koşa sorumluları bulmaya gitmiş ve sanki "kör, parmağım kör gözüne" dercesine, bu sorumlulardan biriyle de fotoğraf çektirmiş. Ve böylece "gereğini yapmış". İşte bu fotoğraf, "kral çıplak" demek için yeterli olmalıdır. Haliyle, "bu hale nasıl geldik" vb şeklindeki sorular anlamsızdır. Artık, bu bir kırılma noktasıdır. Eminiz ki, geniş emekçi yığınlar, yoksul Aleviler ve Kürt halkı, bu noktaya nasıl geldiğini ve bundan sonra ne yapılması gerektiğini gayet iyi biliyorlar. Hele de Yeni Akit gibi siyasi iktidarın borazanlığını yapan dinci-faşist gazete-lerde olay sonrası "Aleviler üzerinden mezhep çatışması çıkartılmak isteniyor" türünden şeyler yazılıyor ve bu olay bir "alevi provokasyonu" olarak değerlendiriliyorsa...

Burjuvazi, artık kartlarını açıktan oynuyor ve her vesileyle devrime saldırmaktan geri durmuyor. Öyle ki, kendi yaptıklarını yaptıklarını bile devrim cephesine mal etmeye çalışıyorlar. Bu, bir iç savaşta burjuvazinin devrime her enstrümanla saldırmakta bir beis görmediğini/ görmeyeceğini gösteriyor. Bu durumlar karşısında büyük Kürt bilgesi Musa Anter'in kulaklarımızdan gitmeyen sesi geliyor aklımıza: "Direnmek kalırdı Kürde/ yaşamının bir başka adı direnmektir.." Artık direnmenin yetmeyeceği bir ufka varmış bulunuyoruz. Bu son olayla bir kez daha burjuvazi bizleri kavgaya davet etmiş oldu. Şimdi bu topraklarda yaşayan tüm işçi ve emekçilerin, Alevilerin, Kürtlerin, devrimci ve komünistlerin bu davete, "davetiniz kabulümüzdür" diye cevap vermeleri ve "son kanlı kavgaya" hazırlanmaları gerekiyor.

Savaşmak kalıyor bize/ yaşamının bir başka adı savaşmak...

12.Karaburun Bilim Kongresi'nde

Her yıl düzenli olarak yapılan Karaburun Bilim Kongresi'nin 12.si bu yıl 06-10 Eylül tarihleri arasında yine İzmir Karaburun'da gerçekleştirildi.

1917 Ekim Devriminin 100. Yılına ithafen, "...17'den 17'ye..." başlığıyla düzenlenen kongre, çok sayıda katılımcının ilgisine sebep oldu. İşçi sınıfı mücadelesinden, ekolojik mücadeleye, kadın sorunundan LGBTİ sorununa, birçok sunumun gerçekleştirildiği kongrede, OHAL ve devamında çıkarılan KHK'lerle mesleklerinden ihraç edilen akademisyenlerin yaşadığı sorunlar da büyük ölçüde yansdı.

"Faşizme Karşı Savaşan Sovyet Afişleri" Sergisi de Kongre salonunda kongre boyunca sergilendi.

Kongrede ayrıca Devrimci Hukukçular da bir sunum gerçekleştirdi. Sunum, Devrimci Hukukçular adına Av. Bahattin Özdemir tarafından yapıldı. "Bir Sınıfın Bir Başka Sınıf Üzerinde Tahakküm Kurması ya da Adalet Tesisi: 2017'den 1917 Ekim Devrimi'ne Bakmak" başlığıyla yapılan bu sunumda, adalet kavramı Marksist bakış açısıyla ele alınarak, adaletin tarihsel ve sınıfsal bir kavram

olduğu ve içinde bulunulan toplumsal düzenin üretim ilişkileriyle sınırlı olduğu tespiti yapıldı.

Ekim Devrimi'nin ya da proletarya diktatörlüğünün adalet anlayışı ile diğer sınıflı toplumların farkının ve komünist toplumda adalet olgusunun da değerlendirildiği sunumda ayrıca Ekim Devrimi'nin bugüne bıraktığı tarihsel deneyimler de ele alındı. [Sunum tam metni için bkz: http://www.kongrekaraburun.org/imagenes/2017/TamMetinler/A9_DevrimciHukukcular.pdf]

KHK ile ihraç edilip, ihraç edildiği Ankara Üniversitesi'ni bu kez üniversite sınavını kazanarak girmeye çalışan ve üniversite rektörlüğüne bu nedenle yönetmelik değiştirilip okula kaydı engellenen Cenk Yiğiter ve yine KHK ile işinden atılıp Nuriye ve Semih ile birlikte Ankara/Yüksel Caddesinde yaklaşık bir yıldır direnen Veli Saçılık, kongrenin kapanış konuşmalarını yaptılar.

Konuşmasını "Bütün İktidar Sovyetlere" sloganıyla bitiren Cenk Yiğiter'in sunumu dinleyicilerden büyük ilgi gördü.

Sokağa çıkmadıkları için akademisyenleri eleştiren ve faşizme karşı birlikte mücadele çağrısı yapan Veli Saçılık'ın konuşması kongre salonunda dakikalarca alkışlandı.

Saya İşçileri İş Bıraktı

Adana'nın Büyüksaat Ayakkabıcılar Çarşısında 6 Eylül günü saat 10.00 sularında saya (ayakkabının üst kısmı) üreten işçiler, daha iyi çalışma koşulları için iş bıraktı.

Yavaş yavaş toplanan işçilerin çevresinde sivil polisler ve yolun başında çevik kuvvet bekledi. Sayacılar ücretlerinin arttırılmasını, çalışma saatlerinin azaltılmasını ve Suriyeli mültecilere verilen düşük ücretten kaynaklanan eşitsizliğin kaldırılmasını istediler.

Polislerin OHAL gerekçesiyle işçilerin toplu yürüyüş yapmalarına ve diğer atölyeleri gezmelerine müsaade edilmezken işçiler, haklarını alana kadar iş başı yapılmaması gerektiğini vurguladı.

Daha sonra atölyelerde çalışan saya işçileri Arasta önünden, o bölgenin parkına yürüyüş yaptılar. Burada konuşmalar yapıldı.

Yıllardır saya üreticisi olan bir işçi şöyle dedi: "Türkiye'deki ayakkabıcılığın mihenk taşı Adana'dır. Türkiye'den dünyaya ayakkabı gönderiyoruz ama emeğimiz çalınıyor. Patron 300 kazanıyorsa işçi 3 kuruş alıyor. Kötü şartlarda kimyasal madde sohuarak çalışıyoruz. Solunum hastalıkları, kanser olanlar var. Sosyal güvencemiz yok. Hastalandığımızda eve ekme girmiyor. Tüm bu koşulların düzelmesi için birlikte hareket etmeye ihtiyacımız var. Bunun için ya sendika kuralım ya da dernek kurarak talep ettiklerimizi yazılı olarak sunalım ve verilen haklarımızı da yazılı hale getirelim. Arasta'nın en büyük sorunlarından bir diğeri de Suriyeli mülteciler sorunudur. Çalışmasınlar demiyoruz ama hak ve adalet için onlar da bizimle mücadele etsinler."

Ardından atölyelerin önüne giden işçiler sendikalaşabilmek için bir heyet oluşturdu. Bu heyetin içinde Suriyeli mültecileri ve küçük atölyeleri temsilen birer kişi seçildi.

İşçiler, çalışma koşulları iyileşinceye kadar mücadeleye devam edeceklerini söylediler.

Polkar İşçileri Alacaklarını İstiyor

İzmir Menemen'de bulunan Ulukent Organize Sanayi Bölgesi'nden kurulu bulunan Polkar Polyester Fabrikası'ndan çıkarılan işçiler, gasp edilen alacakları için 15 Eylül günü eylem yaptı.

Ağustos ayında üretimin durduğu fabrikada sözleşmelerine son verilen işçilere, maaşları, fazla mesai ücretleri ve kıdemleri ödenmedi.

Daha önce de fabrika önünde eylem yapan işçiler, yeniden fabrika önünde bir araya gelerek patronlarından alacaklarını talep etti. Ailelerinin de katıldığı eylemde işçiler, alacakları verilene kadar eylemlerine devam edeceklerini belirttiler.

"Tazminat Hakkımız Söke Söke Alırız", "Kıdem Hakkımız Engellenemez", "İşveren Uyuma Sabrımızı Taşırma", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarının atıldığı eylemde, "Bugün Yarın Dediler Alın Terimizi Yediler", "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz" ve "Çocuklarımızın Geleceğini İstiyoruz" dövizleri taşındı.

İşçiler adına basın metnini okuyan İbrahim Murat fabrikanın kısa süre içerisinde bir çok kez el değiştirdiğini hatırlatarak "Eski-yeni patronlarımız sorumluluğu birbirlerinin üzerlerine atarak bizden kurtulmak istiyorlar. Ama biz çocuklarımızın ve geleceğimizin garantisini olan tazminatlarımızı ödenmeden bu mücadeleden vazgeçmeyeceğiz" dedi.

Tekno Maccaferri'de Grev Ve Grev Kırıcılığı

Düzce'de kurulu Tekno Maccaferri fabrikasında çalışan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işçiler, Mart ayından bu yana süren TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca 31 Temmuz Pazartesi günü greve çıkmıştı.

İşçilerin grevi sürerken, 23 Ağustos günü devlet eliyle grev kırıcılığı yapılmış, Jandarma grev gözcülerini alıkoymuş ve fabrikadaki yarı mamul mallar dışarı çıkarılmıştı.

Tekno Maccaferri grevinde grev kırıcılığı, ikinci kez jandarma gözetiminde yapıldı. 12 Eylül günü fabrikadan kamyon çıkışına izin vermemeye jandarma saldırdı, bir kişi yaralandı.

Birleşik Metal İş'in yaptığı açıklamada, yasaya göre grevdeki fabrikadan dışarıya hiçbir şekilde yarı mamul, makine, alet ve edevat çıkarılmaması gerektiği belirtilerek yaşananlar anlatıldı.

"Grev başlamadan kısa bir süre önce Ankara ofisinde çalışan sayısız SGK kayıtları üzerinde arttırarak talep ettiği yasadışı grev oylaması, sendikamızın çabası sonucunda boşa düşürülmüştü. Bu defa da, yasaya aykırı olarak, grevdeki işyerinden yarı mamul ve makine ekipmanları dışarıya çıkarılmak istendi ve grevci işçiler bedenleri ile fabrika kapısında set oldular. Ve darp edildiler. Bu kanunsuzluk fabrikanın önüne gelen yüklemeye kamyonlarına eşlik eden jandarmanın gözetiminde yapıldı. Grev gözcüsü işçilerin itirazlarına karşı, valiliğin oruru ve savcılığın sözlü talimatı doğrultusunda işlemin yapıldığı söylendi" denilen açıklamada cumhurbaşkanı tarafından, OHAL'i grevleri engellemek için kullandıklarını söyleyişi hatırlatıldı.

Eşit İşe Eşit Ücret İçin İş Bırakma

Ankara'da bulunan Karel Fabrikasında Aselsan için üretim yapan işçilere zam yapılırken, Arçelik için üretim yapan işçilere yapılmaması üzerine işçiler eylem yaptı. Arçelik için üretim yapan işçiler, 15 Eylül günü 2 saat iş bıraktı.

Fabrikanın Aselsan'a iş yapan bölümünde çalışan işçilerin ücretlerine 200 ile 400 TL arasında zam yapılmasına tepki gösteren işçiler, aynı fabrikada çalışan ve Arçelik'e iş yapan bölümünde çalışan işçiler kendilerine zam yapılmaması üzerine saat 09.00 sularında iş bıraktılar.

2 saat boyunca iş yapılmayan bölüme fabrika yöneticileri geldi. Yapılan konuşmaların ardından işçiler öğle yemeğinden önce çalışmaya başladılar. Fabrika yönetimi 20 Eylül Çarşamba günü yeniden açıklama yapacak.

Nuriye Ve Semih İçin

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın açlık grevlerinin 184. gününde yine Nuriye ve Semih İle Dayanışma olarak Kadıköy Süreyya Operası önünde idik.

Her Cuma yapılan eylem 8 Eylül akşamı da 19.30'da bütün coşkusuyla "Nuriye Semih Onurumuzdur" sloganlarıyla başladı. Önceki haftalarda Ankarada abluka altında olan insanlık amtı performansını ile gelen arkadaşlarımız söz alarak, "ben performans sanatçısı değilim, Nuriye ve Semih yaşasın diye mücadelelerini büyütmeye çalışan bir eylemciyim" diyerek konuşma yaptı.

Yapılan konuşmalar ardından Grup Yorum'dan Bahar Kurt ve Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nden Gamze Nihal İyidoğan, açlık grevi ve ölüm oruçlarını anlatan "Bir görüş kabininde" parçası ile kısa bir müzik dinletisi verdi.

Nuriye ve Semih'in avukatlarından Barkın Timtik duruşmaya kitlesel olarak gitmek çağrısı yaptı ve "Mahkemeden serbest kalacaklarını ve bir sonraki Cuma günü halaylarımızla bunu kutlayacağımızı umuyoruz" dedi.

Ertesi hafta 191. günde yine Nuriye ve Semih İle Dayanışma olarak Süreyya Operası önünde toplandı.

"Nuriye ve Semih'in Talepleri Kabul Edilsin", "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız", "Devrimci Avukatlar Yargılanamaz", "Savunma Hakkı Yargılanamaz", "Nuriye ve Semih Onurumuzdur", "Nuriye Semih Yalnız değildir", "Açlık Grevi 191. Günde" sloganları atılan eylemde Adalar Müzik Topluluğu Nuriye ve Semih için bestelediği parçayı söyledi.

Ardından Nuriye ve Semih İçin Dayanışma adına basın açıklaması okundu. Yapılan açıklamada, Nuriye ve

bir işe yaramamıştır. 14 Eylül göstermiştir ki direniş yargılanamaz, savunma gasp edilemez" denilen açıklamada 191 gündür açlık grevinde olan Nuriye ve Semih'in sağlık durumlarının her geçen gün kötüye gittiği ve zorla müdahale tehdidi altında oldukları söylendi.

Eğitim Sen Genel Başkanı Feray Aytekin Aydoğan da mahkemenin Nuriye ve Semih'i suçlu çıkarmadığını belirtti, "Tutuklamalarında da Nuriye ve Semih'in direnişi devam ederse TEKEL ve Gezi çıkacak diye korktular. Nuriye ve Semih'in sesine ses olacağız. Onların davası hepimizin onuruna, işine, ekmeğine sahip çıkma davasıdır. 28 Eylül'de yine adliye önünde olacağız. Bu dava hepimizin davası" diyerek 28 Eylül'de görülecek duruşmaya katılma çağrısı yaptı.

Basın açıklaması slogan, alkış ve ıslıklarla bitirildi. Aynı gün Yüksel Caddesi'nde yapılan eyleme yine polis vahşice saldırdı ve gözaltılar yaşandı.

"İşe Geri Dönme İsteği" Yargılanıyor

İşlerine geri dönebilmek için açlık grevinde olan Nuriye Gülmen ile Semih Özakça'nın yargılanması 14 Eylül Perşembe günü saat 13.30'ta Ankara 19. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başladı. Ancak Ankara İl Jandarma Komutanlığı, mahkemeye gönderdiği yazıda, iki ismin "personel yetersizliği" ve "oluşabilecek sağlık sorunları nedeniyle" duruşmada hazır edilemeyeceğini bildirmişti.

Sadece Ankara'dan değil, İstanbul başta olmak üzere pek çok ilden hukukçular ve Nuriye ve Semih'le Dayanışma grupları Adliye önünde duruşmayı bekliyordu. Pek çok ilden baro başkanı da duruşmada Nuriye ve Semih için oradaydı ve savunma yapmak için salonla yerlerini aldılar.

Nuriye ve Semih'in sesini her yerde kesmek için var gücüyle savaş veren devlet, savunma haklarını ellerinden aldıktan sonra onlar için Adliye önünde bekleyenlere de saldırdılar. Adliye önünde ve çevre sokaklarda yaşanan polis saldırılarında 30'dan fazla kişi gözaltına alındı. Duruşmayı izlemek için adliye binasına girenler de bina içinde saldırılardan paylarına düşeni aldılar. Bina içinde bekleyen basın emekçileri de polisin saldırılarına maruz kaldı.

Davada tutuksuz yargılanan Acun Karadağ'a hakim mesleğini sordu öğretmen olduğunu söyleyen Acun Karadağ'a mahkeme başkanı "Hala çalışıyor musunuz?" sorusunu yöneltti. Karadağ ise "KHK ile ihraç edildim" şeklinde yanıt verdi.

Karadağ, "Savunmama hazırlandığımız avukatlarımız 12 Eylül tarihinde saldırıya uğradığı, gözaltına alındığı için ek süre talep ediyorum. 12 Eylül tarihinde avukatlarımıza yapılan bu saldırı savunma hakkıma da müdahaledir" diyerek savunma yapmadı.

Karadağ'dan sonra sözü Av. Murat Yılmaz aldı. Yılmaz, "Duruşma salonu önünde adliye önünde saldırıya uğradık. Davaya 1130 avukat yetki verdi ve 100'ün üzerinde avukatla basına 3 dakikalık açıklama yapacaktık. 3 dakika, 18 meslektaşımızın gözaltına alınmasını anlatacaktık. Ben ve pek çok avukat tekme yedi. Bu dosyada suç ve cezada şahsiyet ilkesi bertaraf edilerek müvekkillerin işlemediği suçlardan yargılanması yapılmaktadır."

7 Şubat'tan beri teknik takip yapılmış ancak tek bir suç unsuru bulunmamıştır. Çünkü yoktur" diyerek iddianamenin boş Nuriye ve Semih için derhâl beraat kararı talebinde bulundu.

Av. Murat Yılmaz'ın ardından Av. Betül Vangölü Kozağaçlı ve duruşmaya katılan baro başkanları savunmalara devam etti.

Duruşma başladığı sırada polis duruşma salonunun önünde bekleyen avukatlara saldırdı, avukatları merdivenlerden aşağı adeta sürükleyerek indirdi. Polisin saldırısına duruşma salonundaki avukatların tepki göstermesiyle dışarıda kalan avukatlar da salona alındı.

Mahkeme duruşmaya katılmaya Gülmen ve Özakça'nın "savunma yapmadıkları" gerekçesiyle tutukluluk hâlinin devamına, Ayrıca Acun Karadağ yönünden de savunmanın üç avukatla sınırlandırılmasına karar verdi. Davanın bir sonraki duruşması 28 Eylül'de Sincan Hapishanesi Kampüsü'nde görülecek.

"26 Ayrık Buna Karşı Mücadele İçindeyiz"

Haber-Sen, 15 Eylül günü Ulaştırma Bakanlığı önündeki bir açıklama yaparak, TRT ve PTT'deki üyelerinin 1 yıla yakın süredir açıkta bekletilmesine tepki gösterdi.

OHAL ilan edilmesinin ardından ihraç edilen ve 1 yıla yakın bir süredir açıkta bekleyen üye ve yöneticilerinin işlerine iade edilmesini isteyen Haber Sen, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı önünde basın açıklamasını yaparak 14 üyelerinin ihraç edildiğini, 37 üye ve yöneticilerinin ise 1 yıla yakındır açıkta olduklarını belirtti.

"PTT'de yıllardır sendikamız üyelerine dönük baskı ve haksızlıklara göz yumun, bununla yetinmeyip her türlü olanaklarımızı kendi yandaşları için kullanan yöneticilerden ne zaman hesap sorulacak? Kurum müfettişleri tarafından yapılan inceleme sonucu olumlu rapor verilmesine rağmen, açığa alınan üyelerimiz işlerine dönememişlerdir" denilen açıklamada, FETÖ suçlamasıyla ihraç olmuş kişilerin hazırladığı listelerle emekçilerin açığa alındığını ve ihraç edildiği söylenerek, ihraç edilen ve açığa alınan üyeleri işlerine dönene kadar mücadeleye devam edecekleri vurgulandı.

KESK Eş Genel Başkanı Mehmet Bozgeyik de burada yaptığı konuşmada 15 Temmuz darbe girişiminin ardından Türkiye'nin OHAL ve KHK rejimi ile yönetilmeye başlandığını söyledi, "26 aydır buna karşı mücadele içindeyiz" dedi.

Bozgeyik konuşmasında, "Bu süreçte sendikal hak ve özgürlükler baskı altına alındı. Özellikle PTT'de Haber-Sen üyeleri soruşturma furiası ile mücadele ediyor. TRT'de hâlâ bir arkadaşımız açıkta beklemektedir. Özellikle soruşturması biten, idari bir ceza bile verilmeyen arkadaşlarımız göreve başlatılmadı. Bildiğiniz gibi Türkiye'nin en köklü kurumlarından PTT de KHK ile Varlık Fonu'na devredilmiştir. Halkın ve PTT çalışanlarının birikimleri sermayeye peşkeş çekilmeye çalışılmaktadır" dedi.

çatışmalar yaşandı. Sadece Paris'te eylemlere katılanların sayısı 60 bin.

Paris'te Bastille Meydanı'nda başlayan eylemde sloganlarla İtalya Meydanı'na yüründü ve Cumhurbaşkanı Macron'un yasaya karşı çıkarılması "tembel ve radikal marjinal" diye tanımlaması ve "tembellere pirim vermeyeceğini" söylemesi protesto edildi, "Tembeller burada, Macron nerede" sloganları atıldı.

Anti-faşist gruplar ise yer yer polis ile çatışmaya girdi. İşçiler, "Fransızlar vahşi liberalizmi istemiyorlar. O Çalışma Yasası'nın her sayfası mücadele ile yazılmıştır. Bu hakların hiçbirini bize başkalarına verilmeyi, hepsi bedel ödenerek alındı. Bu yasaya sonuna kadar direneceğiz" diyor.

CGT, 21 Eylül'de, Boyun Eğmeyen Fransa Partisi de 23 Eylül'de yeniden sokaklara çıkacaklarını duyurdular.

Hükümet ise tepkilere rağmen geri adım atmayacağını söylüyor. Yeni iş yasasında işten atmalar kolaylaştırılacak ve tazminatlar sınırlandırılacak. Sendikaların yetki ve hakları azaltılacak, işsizlere sunulan her işi almaları yönünde baskı yapılacak, prekarite yaygınlaştırılacak, işçi atmalar kolaylaştırılacak, işçi ücretleri kolayca azaltılabilecek.

2016 yazında da François Hollande'ın parlamentoyu hiçe sayarak kararname ile çıkardığı iş yasası sendikaların tepkisiyle karşılanmış, grevler, yürüyüş ve mitingler yapılmıştı.

Fransızların yüzde 58'i çalışma yasasının değiştirilmesini istemiyor. Yüzde 71'i yapılacak değişikliklerin sendikaların gücünü azaltacağını düşünüyor, yarınsından fazlası da işçilerin çalışma koşullarının kötüleşeceğini söylüyor.

Fransa'da Grev Ve Eylemler

Fransa'da Genel Emek Federasyonu'nun (CGT) çağrısı ile binlerce kişi greve çıktı, yeni çalışma reformunu protesto etti. Fransa'da Paris, Marseille, Lyon, Nantes başta olmak üzere ülkenin birçok yerinde eylemler yapıldı.

Yeni iş yasasını protesto için ilk grev 12 Eylül günü yapıldı. Tren işletmelerindeki grev nedeniyle başta Paris, büyük şehirlerde ulaşım sekteye uğradı, bazı yerlerde trenlerin yarısı çalışmadı. Ryanair havayolu şirketinde ise yer hosteslerinin çalışmaması nedeniyle en az 110 sefer yapılmadı. Metro seferleri durdu, kamyon şoförleri Şanzelize'yi kapattı, liseliler okullarının önünde barikatlar kurarak eylemlere destek verdi.

Ülke çapında 180'den fazla eylem yapılırken Paris'te

Peru'da Öğretmenlerin Grevi Sürüyor

Peru'nun başkenti Lima'da öğretmenler, 2 aydan fazladır grevde.

Milli Eğitim Bakanlığı bu grevin ülkedeki ilk ve orta dereceli okulların yüzde 70'inden fazlası felç ettiğini söylerken, öğretmenler de daha iyi ücret ve koşulların yanı sıra sınıf içindeki rekabetçi değerlendirme sisteminin sona ermesini istiyorlar.

Öğretmenler, grevlerinin 2. ayı biterken, şehir merkezinde kamp kurarak eylemlerini sürdürdüler. Grevin 70'inci günü ise polis öğretmenlere tazyikli su ve gaz bombaları ile saldırınca, öğretmenler de barikatlar kurarak caddeleri kapatmaya çalıştı.

Eğitim Bakanı, hükümetin öğretmenlerle yapılan anlaşmalar için bütçe tahsis edeceğini ve öğretmenlerin evlerine, okullarına dönmesi için gerekenin yapılacağını söyledi.

Anlaşma kapsamında, asgari ücret yüzde 30 artacak, eğitime ayrılan bütçe de artacak.

Güney Kore Halkı ABD'nin THAAD'larına Karşı

Bir tarafta ABD emperyalizmi hegemonyasını sarsabilecek ülkeleri tehdit ederken, diğer tarafta Sosyalist Kore bu tehditlere papuç bırakmayı tüm emperyalist dünyaya kafa tutuyor. Sosyalist Kuzye ABD emperyalizmini yenebilecek güçteki nükleer silahlarının denemelerini yaparken ABD de hegemonyası altındaki kapitalist Güney Kore ile ortak tatbikatlar düzenliyor ve THAAD füzelerini bu ülkeye yığıyor.

Ve Güney Kore emekçi halkları... Onlar ABD'nin silah deposu olmasından kendi üzerlerinden bir savaş geliştirmesinden oldukça rahatsız.

ABD ordusu, 6 Eylül günü Seongju kasabesindeki golf sahasına Bölge Yüksek İrtifa Hava Savunması (THAAD) sistemine daha fazla roket fırlatma rampası eklemek istedi.

Seongju kasabasında toplanan yüzlerce kişi, bunu protesto etmek için toplandı, sistemin konuşlu olduğu bölgeye çıkan yolları trafiğe kapattı. 8000 polisin saldırdığı eylemde çok sayıda kişi yaralanırken, 4 adet ek fırlatma rampası ABD ordusuna ait 10 askeri araçla bölgeye konuşlandırıldı. Nisan ayında da 2 THAAD füzesi konuşlandırılmıştı bölgeye.

Ancak bölgede yaşayan halk, bu füzelerin süren krizi derinleştireceğini ve olası bir çatışmada yaşadıkları bölgenin birincil hedef olacağı için THAAD'ları istemiyor.

Bu arada Çin Hükümeti de Güney Kore'ye bu durumu protesto eden resmi bir açıklama yaparak ekipmanların kaldırılmasını istedi.

ABD Halkları Polis Şiddetine Karşı Yine Ayakta

Gün geçmiyor ki "medeniyetin" simgesi, "geri kalmış" ülkelere "demokrasiyi götürün" Amerika Birleşik Devletleri'nde halk siyah cinayetlerine karşı ayaklanmasın. Özellikle son birkaç yılda ayaklanma düzeyine varan protesto eylemleri ile Amerikan halkları "Black Lives Matter" (Siyah Yaşamlar Değerlidir) diyerek faşizme karşı sürekli sokaklarda.

Missouri eyaletindeki St. Louis kasabasında yüz-

lerce kişi, bu defa da 2011 yılında Anthony Lamar Smith adlı 24 yaşındaki siyah genci vuran polis memurunun "meşru müdafaa" denilerek aklanmasını protesto için 15 Eylül günü sokaklara çıktı.

Anthony Lamar Smith'i vuran polis memuru Jason Stockley'in suçsuz bulunmasının ardından sokağa döküldü. Barışçıl başlayan gösteriler gece saatlerinde arbedeye dönüştü. Polis, gözyaşartıcı gaz ve zırhlı araçlarla saldırdı. St. Louis polis merkezine atılan tuğlalar nedeniyle iki polis de tedavi altına alındı.

St.Louis halkı, kasten adam öldürmekle suçlanan Anthony Lamar Smith'in aklanması durumunda sivil itaatsizlik eylemleri düzenleyeceklerini, otoyolları kapatacaklarını duyurmuştu. Bir grup eylemcinin otoyolu ulaşımına kapatma girişimi polis tarafından engellendi.

Sosyalizm mi Kapitalizm mi?.. Irma'nın Öğrettikleri

Emperyalist kapitalist sistemin yok ettiği şeyler sadece insanlar, kentler, şehirler değil, doğa ve iklim de hasar görüyor ve dünyayı felaketler kasıp kavuruyor. Son onyılda yaşanan kasırgalar, seller, tsunami ve depremler nedeniyle köyler, kasabalar, şehirler yok oluyor, ölen veya kaybolanların sayısı binlerle ifade ediliyor, maddi kayıplar ise milyon dolarlar..

Geçtiğimiz haftalarda da ard arda Harvey ve Irma kasırgaları vurdu Amerika kıtasını. Karayip-ler, Küba ve ABD fırtınanın en fazla vurduğu yerler.

Ve fırtına bölgesindeki milyonlarca kişiyi etkileyen bu felaket, bir kez daha sosyalizm ve kapitalizm arasındaki farkı ortaya koydu.

Kar odaklı, insanın değil paranın, topluluğun değil bireylerin değerli olduğu kapitalist sistem ile insanın maddi çıkarlardan üstün geldiği, toplumun tümünün değerli olduğu sosyalist sistem bu felakette bir sınav verdi.

Önce Harvey ardından Irma'nın vurduğu ABD'de en büyük zararı Florida, Houston kentleri gördü. Acil durum ilan edilen Houston'da evleri yaşanamaz hale gelen insanlar sığınacak yer aradı, sokaklarda kaldı.

Milyoner bir din adamına ait 16.800 kişi alabilen mega kiliseye sığınmak için gelen evsiz insanlara kilisenin kapıları kapatıldı, halk sokakta kaldı.

Florida'da şehri boşaltma zorunluluğu ilan edil-

diğinde bir Pizza Hut bayisinde müdür, kasırgadan kaçmak isteyen işçileri cezalandırmakla tehdit etti. İşçilerden önce kasırgaya karşı hazırlık yapmaları, sonra da 72 saat içinde yeniden çalışmaya başlamaları istendi.

Sayırsız ev sular altında kalıp kullanılmaz hale gelirken, ev sahipleri kiracılarından kira istemeyi sürdürdü.

Yalnızca ABD Başkanı seçilmek için 66 milyon dolar harcama yapan ve kişisel servetinin 3,5

milyar doların üzerinde olduğu tahmin edilen Donald Trump, kasırgada zarar görenlere 1 milyon dolar yardım yaptı.

Felaketin yarattığı krizi yönetemeyen ABD'de devletin hiç bir imkanı kasırga kurbanları için kullanılmazken, halk kendi imkanlarıyla sular altında kalmaktan kurtuldu. Bu krizler için ayrılan bütçe ise daha Harvey sona ermeden tükenmişti.

Doğa olaylarına karşı önleyici yöntemler uygulayan, ambargo altındaki "fakir" Küba, sınırlı kaynaklarına rağmen kasırgayı çok daha hafif atlattı.

Kasırga için geniş önlemler alınan Küba'da, elektrik birlikleri, tıbbi-cerrahi tuğaylar

gibi halk örgütlenmeleri kurularak kasırganın yarattığı hasarla mücadele edildi.

Irma 7 Eylül tarihinden itibaren Küba'yı vurdu, kuzey kısmını daha fazla etki-

ledi. 4. düzeyde bir fırtına olan Irma, 9 Eylül tarihinde ülkenin orta ve doğu illerine ulaştı ve kıyılarda 8-10 metrelik dalgalara yol açtı. Çok sayıda ağaç ve ev hasar gördü, yollar sular altında kaldı.

Bütün devlet yapısı kasırgayla mücadele için harekete geçirildi. İletişim Bakanlığı iletişimin olumsuz etkilenmemesi için gereken önlemleri aldı. Küba telekomünikasyon şirketi Etecsa SA sekiz ildeki iletişim kulelerinden 34 parabolik anteni ve kuzey sahillerindeki 100 Wi-Fi antenini koruma amaçlı söktü.

Küba Elektrik Birliği 25 acil durum kulesi kurdu. 1066 işçiden oluşan 155 tuğay oluşturarak elektrik sistemlerinin etkilendiği illere gönderdi.

Halk Sağlığı Bakanlığı ise Biyoteknoloji ve İlaç Endüstrisi Grubu ile bağlantılı olarak ulaştırılması zor topluluklara yardım amacıyla 67 tıbbi-cerrahi tuğayı harekete geçirdi ve bu bölgelerdeki güvenli yapılarda 177 tane sağlık birimini hizmete soktu.

Sosyalist Küba, sadece insanları ve şehirleri korumakla kalmadı, hayvanları da kaderine terk et-

dayanışma halinde. Irma Kasırgası'ndan etkilenen Karayip adalarına 750'nin üzerinde sağlık çalışanı gönderdi.

Venezuela ise Küba'ya iki yardım paketi gönderdi. İlk olarak gıda, temiz su ve ilaç gönderen Venezuela, ikinci pakette de altyapı onarımı için gerekli olacak 600 ton yardım gönderdiklerini duyurdu.

Rusya, Vietnam, Bolivya, Ekvador, Panama ve Dominik Cumhuriyeti başta olmak üzere pek çok ülke Küba'ya yardım gönderme planı yapıyor.

Yazımızın başında sosyalizm-kapitalizm karşılaştırması yaptığımızda, "insanlığı ilgilendiren böyle büyük bir felakette bile nasıl sistem karşılaştırması yapabiliyoruz" diyenler çıkmış olabilir. Ama fırtınanın yaşandığı o birkaç günde dahi halkların karşılaştıkları olaylar, devletin halkına yaklaşımını gösteren bu örnekler, bir kez daha bize iki sistem arasındaki farkı göstermeye yetiyor.

Para ve kar odaklı bir sistemde insanlar kaderlerine terk edilirken, insanın değerli olduğu bir sistemde insanların önce felaketten en az etkilenmesi için gerekli tedbirler alınıyor, ardından da ne kadar yoksul olursa olsun halklar birbirine kenetleniyor, azı olan hiç olmayana paylaşılıyor. Yiyeceği olan yiyecek gönderirken, yetişmiş gücü olan doktor gönderiyor. Halklar, insanlığın başına gelen felaketleri, dayanışma ile aşılıyor.

Geleneksel 1 Mayıs Mahallesi Kuruluş Festivali

15.si düzenlenen 1 Mayıs Mahallesi Kuruluş Festivali, OHAL'e ve baskılara rağmen Deniz Gezmiş Parkında 8-11 Eylül tarihlerinde coşkulu kutlandı.

Deniz Gezmiş Parkı pankartlarla, bayraklarla süslenmiş, hazır platformu, sanatçıları ve katılımcılarıyla bayram yeri gibiydi. Alın-teri, ESP, DHP, HDP, KÖZ, Mücadele Birliği, SODAP, Sosyalist Meclisler Federasyonu(SMF), Partizan, PSAKD ve Tsaklarla Dayanışma İnişiyatifi stantlar açtılar.

Tertip Komitesinin basın metnini okumasıyla başlayan festivalin ilk günü kadınlar tarafından örgütlendi. "Tecride, Tektipe, Siyasi Soykırıma Karşı Her Türü İsyân! Her Yerde Direniş" şiarıyla bir kadın paneli düzenlendi. HDP Milletvekili Pervin Buldan'ın da katılımıyla cezaevlerinde yaşanan tecrit ve tek tip üzerine detaylı bilgiler verdi. Kadın etkinliği, mahallenin genç kadınlarının hazırladığı amatör kadın

mizansenini ile başladı. Etkinlik Dengbej Halime'nin coşkulu stranları ve halayları ile devam ederken, sahneye çıkan Pınar Aydınlar ve Grup Alamor'un ardından ilk gün sona ermiş oldu.

Üç gün süren festival boyunca Mücadele Birliği olarak gazete dağıtımı yapıldı. Standımız gençler tarafından ziyaret edilerek, "nasıl bir mücadele yürütülmeli" sorusu üzerine tartışmalar yürütüldü. Faşizm üzerine çıkarılan çek-al ve Şimdi Devrim Zamanı özel sayısı dağıtımı yapıldı.

İkinci gün siyasi atmosfer ile ilgili paneller devam ederken, Deniz Gezmiş Parkı polis tarafından abluka altına alındı.

Gençlerin polisin önünde barikat kurması ve halkın parkı terk etmemesi, ablukanın kalkmasını sağladı. Halkın katılımı daha yoğunlaştı. Ovacık Belediye Başkanı Mehmet Maçoğlu ve HDP Milletvekili Besime Kolçak festivali selamlayarak son süreçle ilgili konuşmalar yaptılar. Mahalle gençlerinin amatör sahnelerinin ardından Grup Munzur sahne aldı.

Son gün ise festivale katılım daha yoğun ve coşkuluydu. Kent- sel dönüşüm ve siyasi süreçle ilgili ard arda paneller düzenlendi. KHK'lar, ihraçlar, darbe, mücadele yönelimi, sorunlar, çözümler ortaya konulmaya çalışıldı.

Panellerin ardından Grup Mayıs ve Vardiya Müzik topluluğu sahne alarak coşkulu türkülerle, halaylarla, sloganlarla kuruluş festivali sona ermiş oldu.

1 Mayıs Mahallesi'nden Mücadele Birliği Okurları

12 Bin Yıllık Tarih Yok Ediliyor!

İlisu Barajı ile sular altında kalacak olan Batman'a bağlı binlerce yıllık tarihi bulunan Hasankeyf ilçesinde baraj çalışmaları sürüyor. İlçede bulunan 8 tarihi yapının 'Yeni Hasankeyf' denilen ve TOKİ'lerden oluşan bölgeye taşınmasının dışında yapılan çalışmalardan biri de Rüzgar Endüstriyel Dağıtım firması tarafından gerçekleştirilen Dolgu ve Güçlendirme Projesi.

Hasankeyf'te Dolgu ve Güçlendirme Projesi adı altında "düşme tehlikesi var" denilerek dinamitle kayalar yerinden sökülüyor ve kayaların söküldüğü bölgelerde doğal mağaralar tahrip oluyor, bu da mağaraların ve çevrenin zemininde kaymalara neden oluyor. Bunun dışında da bölgede çok sayıda tarihi kalıntı var ve bu yıkımlar sırasında onlar da zarar görüyor.

"Hasankeyf'i Yaşatma Girişimi" adı altında bir araya gelen yöre halkı, yapılmakta olan "Hasankeyf Antik Kenti Jeolojik-Jeoteknik Bakımdan Araştırılması ve Güçlendirilmesi Projesi" hakkında bir açıklamada bulunarak, tarihi ve doğal dokuyu yok edecek olan projeden vazgeçilmesi gerektiğine dikkat çekti.

Proje kapsamında, Yukarı Şehre temel teşkil eden kayalık bölgenin jeoteknik olarak güçlendirilmesi ve antik bir liman örneği inşa edilmesi planlanmıştır. İş kapsamında tehlike arz eden 24 adet kaya düşürülecek, beton duvar imalatları gerçekleştirilecek, Saha-Dere-Dicle ve Şaab Vadilerini kapsayan yaklaşık 4,75 milyon m3 dolgu inşaatı yapılacaktır. Ancak yüklenici firma iflas edince proje durmuştu. 21 Haziran

2017'de Orman ve Su İşleri Bakanı yeni ihalenin ve sözleşmenin imza safhasında olduğunu açıkladı ve hemen ardından Hasankeyf'te çalışmalar başlatıldı.

Şu anda kalenin iki tarafındaki vadilerde bulunan mağaralara dolgu çalışması ile beraber "tehlike arz eden kayalar"ın düşürülmesi çalışmalarının devam etmekte olduğunu belirten Hasankeyf'i Yaşatma Girişimi, resmi yetkililerin yaklaşık 210 mağaraya dolgu yapılacağını, kanyon ve vadilerde çok sayıda mağaranın da sular altında kalacağını açıkladıklarını söylüyor.

Patlamalardan dolayı çıkan sesin yerel halkta -özellikle çocuklarda- korkuya neden olduğu, oluşan toz-dumanın esnafın çalışmalarını olumsuz etkilediği, kayaların düşürüldüğü yerlerde kilise kalıntıları ve eski kayadan yapılmış şaraplıklar bulunduğu ve bunların geri dönüşü olmayan zararlar verdiğini vurgulayan Girişim, "12 Bin Yıllık Tarih Yok Olmak Üzere" diyor.

Girişim, "Vadi eko-sistemin üzerine kurulmuş kale mağaraları, kuyuları ve gizli geçitleri olan bir yerdir. Vadinin etrafı çevrilemez. Kale altı ve üstü kireçten oluşan bir yapıdır. Etrafı beton ile çevrilirse bile su sızacaktır. Ayrıca Hasankeyf'in kale yapısı yumuşak olduğu, baraj gölü yükselmekle beraber su ile temas edilmesi halinde aşınmanın ve bunun da büyük ihtimalle yeni yıkımlara neden olacağı bilinmektedir.

Mağaralara ve vadilere dolgu yapılması, perde betonla kalenin izole edilmesi, kayaların zorla düşürülmeye çalışılması 12 bin yıllık Hasankeyf'in doğal tarihine zarar vermektedir. Doğal tarihin betonla izole edilip yapılacak antik liman turizmi canlandırmayacaktır. Bu proje ile binlerce yıllık tarih, yaşanmışlıklar kaybolacaktır. Bu proje bilimsel olmadığı gibi kültür varlıklarını koruma kanununa uygun değildir" diyerek, bu projeden bir an önce vazgeçilmesi çağrısı yaptı.

Adana'da Adalet Ve Barış Paneli

İHD Adana Şubesi, "Barış ve Vicdan" konulu paneli 9 Eylül günü Seyhan Belediyesi Yaşar Kemal Kültür Merkezi'nde düzenledi. Paneli İHD Eşbaşkanı Eren Keskin, CHP Milletvekili Mehmet Bekaroğlu, HDP Adana Milletvekili Meral Daniş Beştaş konuşmacı olarak katıldı.

Panel saat 13.00'da İHD'nin hazırlanmış olduğu sinevizyon gösterisiyle başladı. Sinevizyonda Türkiye'de gerçekleşen olaylar çarpıcı fotoğraflarla yansıtıldı. Ardından barış ve demokrasi için ölümsüzleşenler adına saygı duruşu yapıldı.

İlk olarak Adana İHD başkanı konuşmasını yaptı. Ardından İHD Eşbaşkanı Eren Keskin, İHD'nin 1986 yılında kurulduğunu ve asıl olarak cezaevlerindeki hak ihlalleriyle ilgilendiklerini söyledi. Eren Keskin, konuşmasının devamında; 90'lı yıllarda bile böyle bir sü-

recin yaşanmadığını, hak ihlallerinin bu süreçte çok fazla görüldüğünü, cezaevlerine kameraların koyulduğunu, hasta mahpusların ring aracında şiddete maruz kaldığını dile getirdi. Ve bunu sadece Tayyip Erdoğan düşmanlığı üzerinden yorumlamanın doğru olmadığını, görünürde ne kadar Erdoğan olsa da, devletin ve resmi ideolojinin Erdoğan'dan önce de var olduğunu örneklerle anlattı. Ayrıca "Kürtlerin sorunları tüm coğrafyayı etkilemektedir, 4 parçadaki Kürtler sıkıntı çekiyorlar, bu bir Kürt sorunu değil, Kürdistan sorunudur" dedi. Son olarak hakkında açılmış 143 tane dava olduğunu ve kesinleşmiş para cezalarının bulunduğunu, ama buna rağmen yurtdışına gitmeyeceğini, bir gün bunların geçeceğini çünkü haklı olanın bizler olduğunu dile getirerek konuşmasını bitirdi.

HDP Milletvekili Meral Daniş Beştaş söz aldı. Konuşmasında adalet ve barış kavramlarının iktidardan iktidara değiştiğini ve Türkiye'de şu ana kadar var olan her iktidarda barış ve adalete karşı bir tavır alındığını söyledi. Adalet olmadan barış içinde yaşamayacağını, sorunu iktidarların yarattığını ve barış için demokratik bir tepki göstermek gerektiğinden bahsetti.

Son olarak devletin çok büyük bir korku içinde olduğuna, adaletsizlik yaptıkça daha çok battıklarına dikkat çekti ve tarih boyunca her zaman adaletsizliğe karşı bir savaşım olduğunu, son sözü her zaman direnişçilerin söyleyeceğini söyledi.

Panel soru ve cevaplarla bitirildi. Yoğun bir katılımın olduğu panelde, salonunun etrafının TOMA ve zırhlı araçlarla ve çok sayıda resmi ve sivil polisleriyle dolu olduğu, çevrede geniş güvenlik önlemi alındığı gözlemlendi.

Mücadele Birliği / ADANA

Gökyüzü Hala Mavi

13 Eylül'de Ali İsmail Korkmaz Vakfı tarafından Düş Elçileri'nin gerçekleştirdiği "Gökyüzü Hala Mavi" etkinliği Antakya halkıyla gençliği bir kez daha buluşturdu.

Günler öncesinden başlayan çalışmalarla Antakya halkına ücretsiz olarak gerçekleştirilecek etkinliğin tek talebi ise, konukların ellerinden en az bir kitapla gelmeleriydi.

Etkinliğin amacı köy okullarına ve kütüphanelere kitap yardımı gerçekleştirmektir.

Saat 19.30'da başlayan etkinlikte öncelikle iki farklı kategoride dans gösterisi gerçekleştirildi. Büyük ilgi ile izlenen dans gösterisinin ardından ise ALİKEV müzik topluluğu hazırlanmış oldukları güzel şarkılarıyla sahne aldı.

Misafirlerle beraber söylenen şarkılar eşliğinde son bulan etkinlikte katılımcılara bağışları için teşekkür edildi.

Mücadele Birliği/Antakya

Gökyüzü Hala Mavi

Birbirinden güzel ezgiler kitap yapraklarına dönüşecek. Ücretsiz konserde dinleyiciler yanlarında en az bir adet roman, hikâye veya şiir kitabı getirerek bağış yapabilir.

Sanatçılar: ALİKEV Müzik Topluluğu, Tanya Taş Piyano resitali, dans gösterisi

Etkinlik yeri ve saati:
Sümerler Amfi Tiyatro / 19:30
13 Eylül 2017

BARIŞ İÇİN DEVRİM DEVRİM İÇİN SAVAŞ

“halkı tahrik etmek” olarak yorumlasalar da, Mücadele Birliği okurlarının kararlı duruşları sayesinde alana girişte problem yaşanmadı.

Yürüyüş boyunca “Şimdi Devrim Zamanı”, “Barış İçin Devrim, Devrim İçin Savaş”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganları atıldı, ajitasyon konuş-

men’e, Filistin’den Nijerya’ya kadar uzanan acılı bir coğrafyanın ortasında yaşadığımız söylendi.

Ülkenin bir yerinde savaş sürerken diğer bölgelerde barış içinde yaşanamayacağına söylendiği açıklamada, “Düşmanlaştırma politikalarına, icat edilen düşmanlar sayesinde şovenizmin kıskartılmasına sessiz kalmayacağız. Anaokullarından başlayarak savaş ‘oyunlarında’ şehit olmaya veya şehidin arkasından gözyaşı dökmeye alıştırılan çocuklarımızı böyle bir sunağa kurban etmeyeceğiz; onların kindar bir nesil haline gelmesine izin vermeyeceğiz. Düşmanlarla çevrili bir ülkede değil içinde ve dışarıda barış ve huzur içinde yaşamak, özgür bir ülke inşa etmek için mücadele etmeye devam edeceğiz. Sokaklarında Tank/ Toma sesleri değil, çocuk çığlıklarının yükseldiği bir ülkede yaşamak için, barış mücadelesini daha da yükselteceğiz. Bu ülkenin emekçileri, halkları, kadınları ve gençleri olarak hiçbir faturayı can pahasına ödemeyeceğiz” denildi.

Ve MKM sanatçılarından Nurcan Değirmenci coşkulu türkülerle katılımcıların coşkusunu yükseltti. KHK’larla ihraç edilen “Barış Akademisyenleri”nden Özgür Müftüoğlu sahneyi alarak “Bizler her türlü baskıya rağmen bu hukuksuzlukların kar-

sısında susmadık. Tüm baskılara, tehditlere rağmen biat etmedik. Toplum için bilgi üretme, bilgilendirme görevimizi yerine getirmeye çalıştık” dedi ve ihraçlarla emekçilere biat dayatılmak istendiğini ancak mücadele etmektен vazgeçmeyeceklerini söyledi.

Barış Bloğu adına konuşan Prof. Dr. Ayşe Erzak ise tutsak vekillerden yok edilmek istenen ODTÜ’ye, Rojava’ya, Sur’dan Chipas’a dek mücadele edenlere değindi ve “Halkın seçilmiş vekillerinin, gazetecilerin tutsak edildiği siyasi faaliyetlerin suç sayıldığı haber alma özgürlüğünün yok edildiği her yerde hepimiz tutsağız” dedi.

Doğan Çelik de zazaca türkülerini ile mitingde yerini aldı.

Ve HDP Milletvekili Sırrı Süreyya Önder, tutsak olan HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş’ın mektubunu okudu. İki başkanın da fezlekelerinin mesnetsiz olduğunu söyleyen Önder, barış ve demokrasi mücadelesinde bedel ödeyen tutsakları selamladı ve Erdoğan’ın şu an yanına 90’ların ünlü faşist liderlerinden Tansu Çiller’i aldığını ve perişanlığının boyutlarının buradan da görülebileceğini söyledi. Önder, “Bir tek ferdimiz nefes aldığı müddetçe faşizme bu ülkeyi dar edeceğiz” dedi.

Miting, Bandista’nın hareketli ezgileriyle sona erdi.

İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu’nun 1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla düzenlediği “Barış, Özgürlük Ve Adalet” mitingi Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda gerçekleşti.

Saat 15.00’te başlayacak miting için 14.00’ten itibaren toplanılmaya başlandı. Bakırköy ise boydan boya polis ablukasına alınmış, yürüyüş güzergahı kilometrelerce bariyerlerle kuşatılmış, Bakırköy halkı ile bağlantının kesilmeye çalışıldığı yetmişmiş gibi Bakırköylülere de günü zehir etmişlerdi.

Dikilitaş’taki ilk arama noktasından itibaren pankartlar, bayraklar açıldı, sloganlarla kortejler oluşturuldu. Yürüyüş güzergahı boyunca 3 arama noktası kurulmuştu. Mücadele Birliği Platformu da kesik-ü sor-u zer ile yazılmış “Şimdi Devrim Zamanı” pankartı ve Deniz Gezmiş bayrakları ile, dağıttıkları Mücadele Birliği gazetesi ve “Şimdi Devrim Zamanı” başlıklı bildirimleri ile kortejde yerini aldı. Son geçiş noktasında pankartta yer alan “Devrim” yüzünden alana almak istemediler. Bildirimlerin sonunda yer alan “burjuva iktidarı alaşağı etmek ve emegin iktidarını kurmak” cümlesini de

malardı yapıldı.

KESK İstanbul Şubeleri, İstanbul Tabip Odası, HDP ve çok sayıda siyasi kurum da kortejle miting alanına girdi. Mitingin açılışı Grup Munzur’un marş ve türkülerıyla başladı. Ardından İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu adına Kürççe ve Türkçe ortak metin okundu. Açıklamada, Suriye’den Ye-

KARTAL’DA BİNLER BULUŞTU

İstanbul Kartal’da düzenlenen “Laik, Bilimsel, Anadilde Eğitim Mitingi”nde bir araya gelen binlerce yurttaş, devletin gerici ve asimilasyona dayalı eğitim politikalarını protesto etti.

Miting öncesinde Kartal Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan kitle, buradan miting alanına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş kolunun en önünde “Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz. Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim” yazılı pankart taşındı.

Mücadele Birliği’nin de katıldığı mitingde “Halklar Devrimle Özgürleşecek” pankartı açtı.

Dağıtılan Mücadele Birliği gazetesine ve Devrimci Öğrenci Birliği’nin bildiri ve kuşlamalarına mitingde yoğun ilgi vardı.

HDP ve CHP’li milletvekillerinin, sendikaların, meslek örgütlerinin, siyasi parti ve sosyalist örgütlerin katılımıyla gerçekleşen yürüyüşte, işlerine geri dönmemek için 193 gündür açık grevinde olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça’ya destek sloganları atıldı, HDP Eş Genel Başkanı Yardımcısı Aysel Tuğluk’un annesi Hatun Tuğrul’un cenazesine yapılan faşist saldırı protesto edildi.

Mitingde ilk sözü Eğitim Sen Genel Başkanı Feray Aytekin Aydoğan aldı. Kitleyi, “Geleceğimizi, çocuklarımızı, protokollerle Ensarlara, karanlığa teslim etmeyeceğiz diyenlere merhaba” diyerek selamlayan Aydoğan, Eğitim Sen’li öğretmenler olarak eşit, parasız, laik, bilimsel ve anadilde eğitim mücadelesi verdiklerini vurguladı. Çocuklara onurlu bir gelecek bırakma mücadelesi veren Eğitim Sen’li öğretmenler ve

KESK’liler olarak her darbe döneminde olduğu gibi yine faşizmin hedefinde olduklarını belirten Aydoğan, “Darbeye Allah’ın lütfü” diyenler, ellerine geçen bu ‘lütfü’ bizleri ihraç ederek, açığa alarak, tutuklayarak, sürgün ederek hayata geçiriyor” dedi.

KHK ihraçlarına karşı 193 gündür açık grevinde olan eğitimciler Nuriye Gülmen ve Semih Özakça’ya selam gönderen Aydoğan, “Biz Eğitim Sen’li öğretmenler olarak çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakma mücadelesine devam edeceğiz. Cihadın değil bilimin, felsefenin, evrimin müfredatına sahip çıkacağız. Protokol adı altında okullarımıza giren cemaatlara karşı öğrencilerimize sahip çıkacağız. Kindar nesil çağrısına karşı özgür bir nesil yaratmak için geleceğimize sahip çıkacağız. Çocuk yaşta evlilik ve çocuk işçiliğine karşı aydınlığa sahip çıkacağız” diye konuştu.

Mitingde Alevi kurumları adına söz alan Alevi Bektaş Federasyonu Genel Başkanı Muhittin Yıldız, “Biz Al-

eviler bu memleketin her daim barış dili olduk, nefesi olduk, vicdanı olduk. Bu nedenle kimse-nin ötekileştirilmediği; dilinin, inancının, dininin, cinsiyetinin yok sayılmadığı bir gelecek için her türlü asimilasyona karşı duracağımızı buradan beyan ediyoruz” diye konuştu. Devletin inançlar-

dan, ibadetten elini çekmesini isteyen Yıldız, devlet okullarının her inanca, dile, renge, topluluğa eşit hizmet veren bilim yuvaları olması gerektiğinin altını çizdi.

Aysel Tuğluk’un annesi Hatun Tuğluk’un cenazesine yapılan ırkçı-fa-

şist saldırıyı lanetleyen Yıldız, “Hatun ananın hakka yürümesinden sonra yaşananlar, insanlık adına utanç vericidir” dedi. AKP ve Saray’ın ülkeyi karanlığa götürdüğünü; ırkçı, tekçi, İslamcı faşist bir rejim uyguladığını, eğitimde adaletin olmadığını Alevi kurumları olarak defalarca dile getirdiklerini hatırlatan Yıldız, “Yeryüzü hakkın ve aşkın yüzü oluncaya dek mücadeleyi sürdüreceğiz” diye konuştu.

Yağmur ve Onur adlı gençler çıkarak okudukları bildiriyle nasıl bir eğitim programı istediklerini anlattı. Bildiride şu ifadeler yer verildi:

“İrkçi, şeriatçı, cihatçı, dinci ve gerici eğitim programına hayır demek için yan yana geldik. Gericiliğe karşı bilimi, teçhiliğe karşı birlikte yaşamı istiyoruz. Eşit, bir arada, kardeşçe kendi anadilimizde eğitim görmek istiyoruz. Devletin inançlardaki tekçi tutumuna ve zorunlu din dersine son verilmesini istiyoruz. İnançımıza, siyasi düşüncemize müdahale edilmesini istiyoruz. Bilim dışı öğretim programlarını okullarımızda

istemiyoruz. Seçmeli ders dayatmasını sonlandırılmasını mescit yerine laboratuvar, kütüphane, müzik ve resim atölyesi açılmasını istiyoruz. Cemaat ve tarikatların okullarımıza girmesini istemiyoruz. İmam Hatipe gitmek zorunda bırakılmak istemiyoruz. Herkese parasız eğitim istiyoruz. Daha iyi şartlarda eğitim almak için Milli Eğitim Bakanlığı’na ayrılan bütçenin daha fazla olmasını istiyoruz. Yarış atı gibi kullanılmadığımız, gelecek hayallerimizi 3 saatlik sınavlarla sınırlamayan işe eğitim istiyoruz. Öğretmenlerimizin işe iadesini istiyoruz. Laik, demokratik, bilimsel ve ana dilde eğitim müfredatında yerini alana kadar okullarımızı savunacağız. Karanlığa teslim olmaya- cağız.”

Miting esnasında Dihaber basın emekçileri Devrimci Öğrenci Birliği’nden bir öğrenci ile röportaj yaptı. “Müfredat değişikliği ile ilgili ne düşünüyorsun, ne yapılmalı” sorusunu sordu. DÖB’lü öğrenci ise: “Yapılan müfredat değişikliği tamamıyla bilimsellikten uzaktır. İlk önce müfredatta evrim teorisi kaldırıldı, daha sonra müzik derslerinin tamamıyla içeriğini boşaltılar yerine ilahiler ve salavatlar getirildi. Bu iktidarın tamamıyla dinci-gerici bir nesil yaratmak istediğinin kanıtıdır.

Bu sistemin bir parçası olan eğitim sistemi de bu düzen içerisinde bilimsel, anadilde, parasız olamayacaktır. Bilimsel, anadilde, parasız eğitim ancak sosyalizmle birlikte gelecektir. Gençlik sosyalizm için, devrim için mücadele etmelidir” dedi.